

VALOJUOVA

AUK 2/09 ▶ 4.6.2010

LEHDEN PÄÄTEEMA:

- Lapin Ilmatorjuntarykmentin tehtäväkenttä 1.1.2010 alkaen

► Tässä lehdessä:

Päätoimittajan kynästä	3
Komentajan ajatuksia	4
Uuden komentajan esittely	9
Killan kuulumisia	10
Joukkotuotanto	12
- varusmieskoulutus rykmentissä	13
Asevelvollisuusasiat	16
Valtakunnalliset ja ilmatorjunnan kehitystehtävät	
- ITO 90 Crotale NG:n modernisointi	20
- Johtokeskuskalusto JOKE 06	24
Huoltopalvelut	
- Rovaniemen varuskunta toimintaympäristönä	26
Maanpuolustustyö	28
Henkilöstöasiat	30
Ylennykset ja kunniamerkit 4.6.2010	31
Tapahtumia meillä ja muualla	32
Aliupseerikurssi 2/09	36
- Oppilaskunnan puheenjohtajan palsta	38
- Ohjuslinja	40
- Johtokeskuslinja	44
- Sotilaspoliisilinja	48

► Lapin Ilmatorjuntarykmentin ja Lapin Ilmatorjuntakillan lehti

Osoite:	
Lapin Ilmatorjuntarykmentti	
Someroharjuntie, 96960 ROVANIEMI	
puh. 0299 800	
Kotisivut: www.puolustusvoimat.fi/lapitr	
Sähköposti: kirjaamo.lapinilmatorjuntarykmentti@mil.fi	
Toimituskunta: päätoimittaja, majuri Mikko Mäntynen	
yliluutnantti Mikko Kuusisto, yliluutnantti Petri Keihäskoski, tiedotussihteeri Jaana Vienola	
Taitto: tiedotussihteeri Jaana Vienola	
Kuvat: Jaana Vienola ja erikseen mainitut	
Aliupseerikurssin linjakuvat: Fotox Rovaniemi	
Painosmäärä: 800 kpl, Tornion kirjapaino	
10. vuosikerta	

PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ

Arvoisat Valojuovalehden lukijat

Lapin Sotilasläänin Esikunnan lakkauttamisen seurauksena perustettiin 1.1.2010 Lapin Alueoimisto osaksi Lapin Ilmatorjuntarykmenttiä. Näin rykmentin tehtäväkenttään saatiin uusi osa-alue - asevelvollisuusasiat. Tämä merkittävä lisäys joukko-osastomme tehtävissä aiheutti tarpeen selvittää ja tarkentaa sekä omalle väelle että yhteistyökumppaneillemme uuden tehtäväkenttämme kokonaisuus. Artikkeleissa käsitellään kunkin alla luetellun osa-alueen keskeisiä asioita pl. sotilaallisen puolustuskyvyn ylläpito, jonka turvaluokitus ei mahdollista käsitellä tässä julkaisussa.

Lapin Ilmatorjuntarykmentin tehtäväkenttä 1.1.2010 alkaen:

1. Joukkotuotanto
2. Asevelvollisuusasiat
3. Sotilaallisen puolustuskyvyn ylläpito
4. Valtakunnalliset ja ilmatorjunnan kehitystehtävät
5. Huoltopalvelut
6. Maanpuolustustyö

Lapin Alueoimisto perustettiin osaksi rykmentin esikunnan operatiivista osastoa ja sen henkilöstö muodostaa asevelvollisuus- ja operatiivisen sektorin. Samalla esikunta siirtyi toimistokokoonpanosta osastokokoonpanoon. Operatiivisen osaston päällikkö toimii alueoimiston päällikkönä, missä tehtävässä hän vastaa asevelvollisuusasioista ja sotilasalueen operatiivisesta suunnittelusta Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentajan johdossa.

Lapin Sotilasläänin Esikunnasta siirtyi rykmenttiin 17 henkilöä ja yksi Lapin Lennostoon. Näin ollen kenenkään ei tarvinnut muuttaa paikkakuntaa. Operatiivinen sektori muutti Korkalovaarasta Someroharjulle yläesikunnan kunnostetuihin tiloihin jo helmikuun alussa. Asevelvollisuussektori siirtyi alaesikunnan täysin uusittuihin tiloihin remontin valmistuttua kesän aikana, jonka jälkeen asevelvollisten palvelupistekin löytyi Someroharjulta. Palvelupisteen toiminnan aloittamisesta uusissa tiloissa tiedotetaan mediasa erikseen.

Joukko-osaston lakkauttaminen ei koskaan ole henkilöstölle helppo paikka. Erilaisten toimintatapojen omaksuminen ja sulautuminen uuteen joukkoon vaatii oman aikansa. Lapin Ilmatorjuntarykmentille sekä uudet tehtävät että henkilöt ovat rikkaus ja ylpeyden aihe.

Päätoimittajan ja esikuntapäällikön ominaisuudessa toivottan vielä kerran Lapin Sotilasläänin Esikunnasta siirtyneet työkaverimme mitä lämpimimminkin tervetulleiksi rykmenttiin ja esikuntaan.

Esikunnan osalta tämän vuoden yhtenä keskeisenä tavoitteena on esikunnan ja etenkin operatiivisen osaston työjärjestyksen ja toiminnan kehittäminen vastaamaan uusia tehtäviä. Yhdessä kehittämisen ja päällekkäisyydet poistaen on lopputuloksena soiva peli.

Mitä parhainta kesää toivottaen,

Mikko Mäntynen
majuri
esikuntapäällikkö

KOMENTAJAN AJATUKSIA

Kahdeksas kirjoitus komentajana eli neljä vuotta rykmentin johdossa

Vuosi 2010 tuntui varsin kaukaiselta ajankohdalta ottaessani vastaan rykmentin komentajan tehtävät nykyiseltä ilmatorjunnan tarkastajalta eversti Rauno Lankilalta 1.9.2006. Syksyisen torstaipäivän vastaanotopuheessani arvioin rykmentin tulevaisuuden näkymiä ja kehityskulkua todeten lähivuosien vaativan meidän kaikkien työpanoksen ja osallistumisen ilmatorjunnan kehittämiseen uusien johtamis- ja asejärjestelmien käyttöönoton myötä monien muiden vakiintuneiden toimintojen lisäksi. Nyt neljä vuotta myöhemmin – luovuttaessani rykmentin komentajan tehtävät everstiluutnantti Ari Grönroosille 1.9.2010 – on aika luoda komentajan subjektiivinen katsaus ajanjakson toimintaan ja tapahtumiin.

Organisaatio ja tehtäväkenttä muutoksessa

Yksi huomattava tekijä on ollut organisaatioissa tapahtuneet muutokset. Viime vuosien aikana rykmentin palkatun henkilöstön määrään ja tehtäväkenttään ovat vaikuttaneet merkittävästi ruokahuollon, tietohallinnon, terveydenhuollon sekä palkka- ja taloushallinnon organisoinnissa tapahtuneet keskittämiset. Muutosten myötä osa aikaisemmista tehtävistämme siirtyi uusille strategisille yhteistyökumppaneille, joka on vaatinut muuttuneiden toimintatapamallien omaksumisen myös paikallisella tasolla. Rykmentti siir-

tyi toimintojen tuottajasta palvelujen tilaajaksi eli vaativaksi asiakkaaksi. Samalla osa aikaisemmista työkavereistamme siirtyi uusien johtoportaiden alaisuuteen ja aloitti yhteistoininnan harjoittelun rykmentin henkilöstön kanssa. Alun ihmetyksen jälkeen asiat ovat loksahdaneet kohdalleen ja sopeutuminen on ollut suhteellisen helppoa. Yhteistyö on ollut erittäin tuottavaa ja hyödyllistä. Yhteistyö on ollut erittäin tuottavaa ja hyödyllistä.

Maavoimat aloitti toimintansa yhtenäisenä puolustushaaran vuoden 2008 alussa, jolloin myös pohjoisen alueen johto-organisaatio vaihtui Maanpuolustusalueesta Pohjois-Suomen Sotilaslääniksi. Samassa yhteydessä Rovaniemen Varuskunnan päällikkyyks siirrettiin rykmentin komentajalta Lapin Lennoston komentajalle. Maavoimien ylempien johtoportaiden vastuiden ja tehtävien vaihtumisen myötä oli edessä uuden johtamis- ja hallintojärjestelmän toiminnan vakiinnuttaminen, joka on vaatinut yksityiskohtien hiomista aina näihin päiviin saakka. Vastaavalla tavalla Huoltorykmenttien perustaminen on vaatinut huollon toimintatapojen uudelleen hahmottamisen ja ”yhden luukun” palveluperiaatteen hyödyntämisen. Päivä päivältä asiat kehittyvät joutuvampaan suuntaan.

Kun vielä Lapin Sotilasläänin Esikunta lakkautettiin vuoden 2009 lopussa ja Lapin Alue toimisto perustettiin osak-

Ensimmäistä kertaa komentajana joukkojensa edessä. Rykmentin komentajan tehtävät jättävä eversti Rauno Lankila ja everstiluutnantti Hannu Kylmäniemi paraatitarkasteluksessa 31.8.2006 Ilmapuolustusmuistomerkillä Someroharjulla. Vasemmalla paraatijoukkoja komentanut majuri Jarkko Toivola.

si rykmentin esikunnan operatiivista osastoa vuoden 2010 alussa, sisältyi rykmentin tehtäväkenttään myös asevelvollisuusasioiden hoitaminen. Tätä ennen - jo vuoden 2007 lopulla - oli Lapin Sotilasläänin Esikunnan johdossa toimineen vartioston henkilöstöä ja tehtäviä siirretty osaksi rykmentin vartiostoa.

Muutosten läpivieminen - kaiken työn ja touhun keskellä - on vaatinut meiltä kaikilta valmiutta hyväksyä totuttujen toimintatapojen ja -mallien kyseenalaistamisen sekä ponnisteluja aloittaa uudessa tilanteessa kohti tulevaisuutta. Vaikka ratkaisut ovat aiheuttaneet epävarmuutta ja huolta, olemme myllerryksen lomassa jaksaneet nähdä muutoksessa myös positiivisia tekijöitä sekä mahdollisuuden kehittää omaa toimintaamme.

Mennyttä ei ole aika, jonka olemme eläneet – vaan hetket, jotka muistamme

Heti alkuun on todettava neljään toimintavuoteen mahtuvan niin monia loistavia ja erinomaisia suorituksia, että jo pelkästään niiden luetteleminen vaatisi koko käytössä olevan tilan. Joten poimin niistä muutaman henkilökohtaisesti mieleenpainuvimman tai rykmentin toimintaan merkittävästi vaikuttaneen tapahtuman.

Lapin Ilmatorjuntarykmentti on elänyt voimakasta muutoksen aikaa, jossa toimintaa on aktiivisesti kehitetty vastaamaan 2010-luvun haasteisiin tunnuslauseemme: ”Ilmatorjuntaa maan huipulla, kehityksen kärjessä” mukaisesti. Tunnukslauseemme saa katetta, kun tarkastellaan neljän vuoden aikana tapahtuneita uudistuksia rykmentin keskeisimmässä koulutuskalustoissa - kaikki järjestelmät ovat joko uusia tai viime vuosina modernisoituja. Ensin vastaanotimme uuden ilmatorjuntaohjusjärjestelmän ITO05 ja ITO05M ja jo seuraavana vuonna uuden johtamisjärjestelmän JOKE06. Vuoden 2010 kuluessa jatkamme - parin vuoden tauon jälkeen - varusmiesten kouluttamista modernisoidulla ilmatorjuntaohjusjärjestelmällä ITO90M:llä. Uusien järjestelmien käyttöönotto on vaatinut henkilöstöltä uuden omaksumista, venymistä ja tehtäviin paneutumista – jokainen hankkeiden läpiviemiseen osallistunut on hoitanut tehtävänsä kiitettävällä ja ammattitaitoisella tavalla.

VALOJUOVA -lehti ansaitsee oman erityisen huomionsa. Lehti on kehittynyt aliupseerikoulun kurssilehdestä rykmentin viralliseksi tiedotuslehdiksi ja on tänä päivänä korkeatasoinen julkaisu sekä ulkoasunsa että sisältönsä osalta. Jokainen esikuntapäällikkö on lehden päätoimittajana jättänyt oman positiivisen leimansa sisältöön ja rykmentin tiedotussihteri Jaana Vienola on kehittänyt lehden ulkoasua omalla henkilökohtaisella työpanoksellaan. He kaikki ansaitsevat lämpimät kiitokset kuten myös kaikki lehden tuottamiseen osallistuneet kirjoittajat ja tukijat.

Tämän kevään merkittävimpiä tapahtumia on ollut valtakunnallinen Ilmatorjunta-ampumarjoitus 1/10 Lohtajalla, jossa rykmentillä oli veto-vastuu ja rykmentin komentaja toimi harjoituksen johtajana.

Merkittävistä hetkistä muistuu ensimmäisenä mieleeni Puolustusvoimien 90. juhlavuosi, joka toi Rovaniemelle useita suuria ja haasteellisia tapahtumia. TATTOO 2008-kiertueen toteuttamisessa rykmentin henkilöstöllä oli mittavat vastuut niin itse esityksen kuin kalustonäyttelykin järjestelyissä. Musiikki- ja kuviomarssiesitykset, joita täydensi Puolustusvoimien kaluston laajamittainen esittely, saivat varukset kiitokset sekä alueen koululaisilta että näyttökseen osallistuneelta yleisöltä. Harvoin toteutuva tapahtuma oli mieleenpainuva.

Sotilasvala elokuussa 2008; ohimarssin vastaanottajat, vas. Rovaniemen kaupunginjohtaja Mauri Gardin, Lapin Lennoston komentaja eversti Kari Tuomi, Jääkäriprikaatin komentaja eversti Kimmo Lehto, rykmentin komentaja sekä kenttäpiispa Hannu Niskanen.

Samana syksynä järjestettiin kolmen joukko-osaston: Jääkäriprikaatin, Lapin Lennoston ja Lapin Ilmatorjuntarykmentin yhteinen valatilaisuus Rovaniemellä. Tapahtuma kokosi keskustan alueelle lähes 10 000 henkeä ympäri Pohjois-Suomea ja oli koko päivän kestävä tapahtuma omiaan kottamaan maanpuolustushenkeä alueen väestössä. Tilaisuuden toteutumisessa oli ratkaiseva osuus Rovaniemen kaupungilla, jonka johto ja henkilöstö osallistuivat tapahtumien järjestämiseen suurella sydämellä.

Kaupungin ja varuskunnan välisen hyvän yhteistyön yhtenä kruununa vuodelta 2008 oli sotilaallisen toiminnan nostaminen esille matkailun, liikunnan, kulttuurin ja opetuksen rinnalle hyväksymällä ”Rovaniemi Varuskuntakaupunki” – logo virallisesti käyttöön otettavaksi tiedotus- ja julkaisumateriaalissa.

Juhlavuoden päätteeksi paljastettiin Kokkolan Pikiruukkiin muistolaatta muistuttamaan perinnejoukko-osastomme sijaintipaikasta Pohjanmaalla.

Saapumiserä 1/2009 valatilaisuus on painunut mieleeni loistavan paikan ja erinomaisten järjestelyjen johdosta. Lappi Arena kokosi valan vanhojat ja vakuutuksen antajat sukulaisineen ja läheisineen suojiinsa eikä kenenkään tarvinnut palella tai värjötellä talven lähes 30 asteen pakkasissa. Tästä tilaisuudesta osallistujien antama palaute oli ylitsevuotavaa vielä kuukausien jälkeenkin.

Ammunnan sotilas-SM-kisoista 2007 Parolan Kilven rykmentille tuoneet varusmiehet valmentajansa luutnantti Pasi Aholan kanssa.

Urheilun saralta mieleeni palautuu loistava menestyminen ampuma- ja hiihtokilpailuissa. Ammunnan sotilas-SM-kilpailuissa vuonna 2007 varusmiesjoukkueemme voitti Parolan Kilven ja vuoden 2009 hiihdon Sotilas-SM-kisoissa joukkueemme kahmi mitaleita roppakaupalla ollen paras myös maastohiihdon joukkuekilpailussa. Kaikki kovia saavutuksia pienelle joukko-osastollemme.

Urheilukilpailuja olemme järjestäneet tasaiseen tahtiin. Vuonna 2006 vuorossa oli SOTUL:n kamppailupäivät ja heti seuraavana keväänä järjestimme PMPA:n hiihtomestaruuskilpailut 2007. Vuonna 2008 oli vuorossa suunnistuksen sotilas-SM-kilpailut ja viime vuonna vastasimme jalkapallon sotilas-SM-kilpailujen järjestämisestä. Kaikki huolella toteutettuja tapahtumia, joista osallistujien arviot ovat olleet mairittelevia: ”Kyllä pohjoisessa osataan” tai useissa kilpailuissa mukana olleiden erotuomareiden arvio parhaiten tähän mennessä järjestetyistä jalkapallokisoista. Ehkäpä pieni tyytyväinen ilme voi näiltä osin paistaa kasvoiltamme: ”Me teimme sen – yhdessä!”

Yksi yllättävä ponnistelu huipentui vuoden 2009 keväällä, kun saksalaiset olivat testaamassa kehittämäänsä ilmakuljeteista tukikohtaansa Rovajärvellä. Testit sinällään eivät yllättäneet – olihan rykmentti aikaisemminkin tukenut vastavia testejä – mutta testien laajuus ja tuen suuruus yllättivät valmistelu- ja tukihenkilöstömme. Tästäkin kokonaisuudesta selvisimme kiitosmaininnoin.

Musiikilliselta puolelta ehdottomasti mieleenpainuvina tapahtumia oli Moskova TATTOO 2009, johon Lapin Sotilassoittokunta osallistui yhdessä Pohjan Sotilassoittokunnan kanssa. Oli ylevää ja juhlaavaa seurata, kun pieni pohjoinen joukko rävytti ilmoille tahdikkaita marsseja ja lappilaista ekso-

Jalkapallon sotilas-SM-kilpailun voittajan Panssariprikaatin joukkueenjohtaja vastaanotti kiertopalkinnon komentajan kädestä.

Suunnistuksen sotilas-SM-kilpailujen naisten sarjan voittanut Sari Suomalainen kertaamassa reittivalintojaan luutnantti Heikki Nousiaiselle ja rykmentin komentajalle.

tiikkaa yhdessä Angelien kanssa. Kaiken suuruuden keskellä ”Joulupukin maasta saapunut orkesteri” esiintyi edukseen omalla erikoisuudellaan. Samaan hengenvetoon on mainittava vielä LAPSK 40-vuotta juhllaisuudet ja ”Revontulten maa” juhlaevyn julkaisu. Hienoja esimerkkejä sotilassoittokuntamme vireydestä ja osaamisesta!

Toiminta vaatii tukeen ammattitaitoisen ja osaavan huollon sekä toimivat tilat

Someroharjun kasarmialuetta on kehitetty merkittävästi viime vuosien aikana, vaikka varsinaista peruskorjausta ei olekaan saatu käyntiin. Rakenteellisesta kehittämisestä palautuu mieleeni pääportin liikennejärjestelyt ja P-alueen rakentaminen, joilla parannettiin varusmiesten palvelusturvallisuutta. Koulutusedellytyksiä on kehitetty kasvattamalla ampumaratojen kapasiteettia sekä rakentamalla JOKE-luokka

ja uudistamalla ITO90 –simulaattorilla. Olosuhteita on kehitetty kasarmien pesuhuoneiden uudistamisella ja esikuntarakennusten muutostöillä, jotka saadaan valmiiksi tämän kesän aikana. Tässä vain muutama esimerkki Senaatin ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen kanssa hyvällä yhteistyöllä aikaansaaduista merkittävästä tuloksista.

Neljä muistorikasta vuotta

Valitettavan moni asia jää mainitsematta, jotka kaikki olivat huomionsa ansainneet. Toivon, ettei kukaan pahoita mieltään, kun monia merkittäviä tapahtumia ja asioita jää huomiotta. Esimerkiksi lukuisat tarkastukset, vierailut ja maanpuolustustapahtumat ansaitsivat oman erityisen huomionsa, mutta ovat rajallisen tilan johdosta jätettävä vain lyhyelle maininnalle. Samoin vuosipäiväjuhllaisuudet ansaitsivat oman lukunsa henkilöstön innostuneisuuden ja itsensä likoon laittamisen kautta. Jokainen vuosipäivän iltajuhla oli omannäköisensä eri teemojen avulla: 2006 koulutus; 2007 kuljetus; 2008 esikunta ja 2009 sotilassoittokunta. Kaikki loistavasti toteutettuja tapahtumia!

Kiitos

Komentajakauteni lähestyessä loppuaan haluan kiittää kaikkia työkavereitani ja yhteistyötahoja siirtyessäni uusiin tehtäviin ilmatorjunnan ja ilmapuolustuksen parista. Lähes 30 vuoden työ ilmapuolustuksen hyväksi on päättymässä ja voin todeta, että yhteiset ponnistelumme ovat tuottaneet merkittävää tulosta. Toivotan teille kaikille haasteellisia ja antoisia hetkiä tulevissa tehtävissänne - jään luottavaisin mielin ja mielenkiinnolla seuraamaan tulevaa kehitystä.

Toivotan everstiluutnantti Ari Grönroosin tervetulleeksi Rovaniemelle Lapin Ilmatorjuntarykmentin komentajaksi. Tiedän, että Arilla on energiaa johtaa rykmenttiä ja ajatuksia kehittää toimintaa entistä parempaan ja tehokkaampaan suuntaan. Toivotan Arille monia mielenkiintoisia hetkiä uudessa hienossa tehtävässä.

Aurinkoista kesää ja menestystä tuleville vuosille!

Lapin Ilmatorjuntarykmentin komentaja
1.9.2006 - 31.8.2010
everstiluutnantti Hannu Kylmäniemi

Vilpittömät ja sydämelliset KIITOKSENI
kaikille rykmenttiläisille, työkavereilleni
ja yhteistyökumppaneille neljän vuoden aikana
saamastani merkittävästä tuesta
ja onnistuneesta yhteistoiminnasta!

On ollut henkilökohtainen kunniani saada palvella
näin hienossa joukossa komentajana.

"Kaiken tämän - ja paljon muuta - tarjoaa Lapin Ilmatorjuntarykmentti"

Mazar-e Sharif 1.6.2010

Tervehdys kaikille Valojuovan lukijoille,

Lienee enemmän kuin sopivaa esittäytyä myös näin lehden välityksellä ennen komentajan tehtävien vastaanottoa. Avataanpa siis muutamalla sanalla tulevan rykmenttiläisen taustoja.

Koko nimeni on Ari Tapani Grönroos. Olen syntynyt Keuruulla Keski-Suomessa 8.2.1963. Lapsuuteni vietin Haapamäellä, joka useita vuosikymmeniä sitten oli suhteellisen merkittäväkin rautateiden solmukohta. Kävin kouluni lapsuuteni maisemissa. Ylioppilaaksi kirjoitin vuonna 1982. Vanhempani Osmo ja Sirkka asustavat vielä samassa lapsuuteni kodissa. Minua muutaman vuoden nuorempi sisko Päivi on töissä Ilmavoimissa ja palvelee Tikkakoskella. Mikä lie ollut syynä siihen, että sisarukset ovat päätyneet ”samalle alalle”?

Lukion jälkeen tein joitain kuukausia töitä ennen lähtöäni varusmiespalvelukseen. Silloin suunta oli sama kuin nytkin, mutta matka loppui kesken. Alokkaaksi ilmoittauduin Oulun Ilmatorjuntapatteristoon. Loppujen lopuksi enemmän aikaa vietin kuitenkin Haminassa, jonne jäin RUK:n jälkeen kouluttajakokelaaksi, enkä näin ollen enää Ouluun palannut. Vuonna 1984 aloitin Kadettikoulun, josta valmistuin kolme vuotta myöhemmin. Ensimmäinen palvelupaikkani oli Salpausselän Ilmatorjuntapatteristo, jonka sijaintipaikka tuolloin oli Kouvola. Toimiessani kouluttajana ja yksikön päällikkönä Kouvola ja Haminassa opin seuraavien vuosien aikana tuntemaan myös nykyisen Lapin Ilmatorjuntarykmentin väkeä, joista osa on palveluksessa vieläkin.

Kapteenikurssin jälkeen vuonna 1993 siirryin joukko-osaston esikuntaan koulutus- ja järjestelytoimiston päälliköksi, jossa tehtävässä palvelin yleisesikuntaupseerikurssin alka-

miseen saakka. Kaksivuotiselta kurssilta valmistuin vuonna 1997, jonka jälkeen siirryin Helsingin Sotilasläänin Esikunnan operatiiviselle osastolle. Vastuullani olivat pääkaupunkiseudun liikekannallepanoasiat. Seuraava palvelupaikkani oli sitten Maanpuolustuskorkeakoulu, johon siirryin loppuvuodesta 1998. Kahden vuoden opettajatehtävä Taktiikan Laitoksella päättyi vuonna 2000, jolloin aloin työskennellä Pääesikunnan operatiivisella osastolla osastoiesiupseerina. Tuon kolmivuotisen ajan yksi mielenkiintoisimmista työrupeamista oli ilmatorjunnan kehittämisen pitkän tähtäimen suunnitelman laatiminen. Tuota työtä teimme yhdessä muun muassa nykyisen LAPITR:n komentajan kanssa.

Pääesikunnasta tie vei Karjalan Prikaatiin Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston komentajaksi joulukuussa 2003. Reilun kahden vuoden jälkeen muutin Mikkeliin ja sinne perustettavaan Maavoimien Esikunnan Runkoon. Tehtävänäni oli vastata tulevien Maavoimien koulutusjärjestelmän suunnittelusta. Kun Maavoimat sitten vuoden 2008 alussa perustettiin aloin viedä laadittuja suunnitelmia käytäntöön Maavoimien ensimmäisenä koulutuspäällikkönä. Vuoden 2009 keväällä alkoi varmistua seuraava tehtäväni Suomen Kriisinhallintajoukon komentajana Afganistanissa. Samassa yhteydessä keskusteltiin myös Suomeen paluun jälkeisestä tehtävästä ja tällöin LAPITR:n komentajan tehtävä nousi vahvasti esille.

Suomen talvi vaihtui Afganistanin kevääseen tämän vuoden helmikuussa. Sopimukseni täällä kestää kuusi kuukautta, jonka jälkeen uusi komentaja ottaa ”rintamavastuun”. Suomeen paluun jälkeen ei juuri jää aikaa hengähtää, koska tarkoitukseni on aloittaa tehtäviin perehtyminen Rovaniemellä hetimiten.

Asumme nykyisen vaimoni Sarin kanssa Mikkeliissä, jonne muutimme 2006 kesällä. Minun lapseni asuvat Helsingissä ja vaimoni lapset Jyväskylässä. Uusioperheemme kokoonpano tai lähinnä sen maantieteellinen sijainti siis vaihtelee viikonloppuisin hyvinkin paljon. Harrastamme vaimoni kanssa liikuntaa. ”Lajivalikoimaa” koetamme pitää mahdollisimman laajana. Yhtenä suosikkina viime vuosina on ollut rentouttava kesäinen patikka- tai vaellusreissu Lapissa.

Tätä tekstiä kirjoittaessani olen vielä Afganistanissa ja palvelusta täällä on jäljellä reilut kaksi kuukautta. Vaikka toimintaa täällä on yllin kyllin ja kesä alkaa olla kuumimmillaan muidenkin syiden, kuin vain säiden puolesta, niin ajatukset alkavat pikkuhiljaa siirtyä myös Rovaniemen suuntaan. Täältä etelästä katsottuna fyysinen etäisyys napapiirille on pitkä, mutta henkisesti siirtyminen tulee olemaan helppoa ja mieluista.

Odotan innolla tulevaa tehtävääni hienon ilmatorjuntajoukko-osaston komentajana ja tilaisuutta tutustua teihin rykmenttiläisiin ja sidosryhmien edustajiin.

Nähdään!

Everstiluutnantti Ari Grönroos

KILLAN KUULUMISIA

ILMATORJUNTAKILLAN PUHEENJOHTAJA
PETRI KEIHÄSKOSKI

Mennään yhdessä!

Vuotta on vietetty pakkasten ja taloustaantumien puristuksessa. Tuhkapilvi on väistymässä auringon edestä. Kevät on ollut killassa muutosrikasta aikaa, joten virkistävä kesätauko on tervetullut.

Vuoden vaihteessa irtaannuimme Maanpuolustuskiltojen liitosta ja vastaanotimme Lapin Ilmatorjuntayhdistyksen kiltamme osastoksi. Tervetuloa ilmatorjunta-aateveljet! Muutokset näkyvät jo lähiaikoina kiltatoiminnan parantumisena. Kantakaamme kukin kykymme ja halumme avulla kortemme yhteisen asiamme kekkoon - toiminnassammekin parempaan kurottaen! Mennään yhdessä...

Uudet "sotatyönjohtajat"

Onnea sinulle, uusi ryhmänjohtaja, aliupseerikurssin suorittamisesi johdosta. Jos sallit, niin kiltta evästä sinua myös matkaasi varten. Kouli itsestäsi oikeudenmukainen ja vaativa esimies, jolla on kuitenkin loputon kärsivällisyys. Myy osaamisesi alaisillesi tekemällä oppimistilanteet niin mielenkiintoisiksi, että koulutettavat innostuvat asiasta. Elä ja liiku joukkosi mukana kaikissa tilanteissa. Ole luottamuksen arvoinen. Sotilaan onnea ja johdatusta tiellesi!

Veteraanin viesti

Kiltamme riveissä kulkee mukana sotaveteraaniveljiä. Olemme etuoikeutettuja saadessamme toimia kiltatyössä kunniakansalaistemme kanssa. Vielä nykyäänkin veteraaneilla on merkittävä työ tehtävänä, "veteraanin viestin" luovuttaminen, kunhan vain me nuoremmat maltaisimme istua ja kuunnella hetken. Kiltta on monen vuoden ajan järjestänyt yhdessä rykmentin kanssa veteraanitilaisuuksia, joissa sotilasmestari evp Nils Erik (Erkki) Kuure on kertonut kokemuksistaan ryhmänjohtajana taisteluissa. Kuulijoilta saatu palaute on ollut ennennäkemättömän positiivista. Lukuisat ovat ne varusmiesikäluokat, jotka ovat saaneet arvokasta kokemusperäistä tietoa, miten suomalaista johdetaan ja mitä on olla itse johdettavana. Lehtemme sivut ovat mitä mielekkäin paikka nostaa esille ansioitunut kiltaveljemme.

Ikiliikkuja

Erkki Kuure on Kemin poika, joka koki liikuntakärpäsen pureman jo lapsuudessaan. Joulukuussa 90-vuotta täyttävän ikiliikkujan mielestä hyvän fyysisen kunnon merkitystä ei voi riittävästi korostaa. Kuntourheilu ja Suojeluskuntajärjestössä hankittu sotilaskunto toimivat henkivakuutuksena rintamalla. Veteraanimme mottona on: "liiku niin elät, äläkä ota kaikkia murheita itsellesi". Erkiltä saa vieläkin pommivarman tärpät online-vetojen onnistumiseksi millä tahansa urheilun saralla.

Jänkäjäkäri

Erkki kuvaa itseään "kompurajalaksi", jonka piti väärentää lupa saada astua palvelukseen alokkaaksi Talvisodan aikana. Palo isänmaan puolustamiseen vei miehen aina Viipurinlahden taisteluihin saakka.

(SA-kuva) Yllä oleva kuva on Pentti H. Tikkasen kirjasta Sissiprikaatin tuho. Erkki Kuure on kuvassa toinen vasemmalla. Kuurella on kivääri olallaan, piippu huulella, jalossaan 46 numeron sotasaalissaappaat.

Kuure lähti jatkosotaan alikersanttina ja sai sotilasjohtamisen tulikasteensa jänkäjäkäriinä legendaarisessa Jalkaväkirykmentti 12:ssa osana 6. Divisioonan karkikahinoita vanhan Sallan suunnalla. Taisteluiden tie johdatti hänet Kiestingissä tapahtuneen haavoittumisen jälkeen maaselän Kannaksen kautta Ihantalan tulimyrskyyn. Tuo Peräpohjolan miesten joukko, 6. Divisioona, toimi Mannerheimin nyrkinä ja Suomen veräjänvartijana puna-armeijan suurhyökkäyksen aikana. Divisioona pysäytti vastustajan liikkeen ja olosuhteet Karjalan Kannaksella vakautuivat. Ilman "lapin lisää" voidaan todeta, ettei kunniakkaampaa taistelukertomusta voida sotahistoriaamme kirjoittaa, kuin mitä Lapin Divisioonallamme on. Kersantti Kuuren rauhentyö jatkui eläköitymiseen asti Pohjan Prikaatissa Oulussa.

Vanhan ammattisotilaan kertomuksesta aistii sen, että sotilasjohtaminen jos mikä vaatii luovuutta ja ihmistuntemusta. "On ensiarvoisen tärkeää, että jokaiselle pystytään antamaan onnistumisia kunkin omalla tasolla. Kun se puoli on kunnossa, on myös motivaatio kohdallaan" Kuure toteaa. Veteraanimme on myös ehdottomasti yleisen asevelvollisuus-

den kannalla: "käytännön johtamista tässä yhteiskunnassa ei opeteta missään muualla kuin sotaväessä. Varusmiespalvelus sopeuttaa ja antaa sosiaalisia valmiuksia. Se on tärkeä osa yhteiskuntakasvatusta. Alokkaana kaikki ovat samanarvoisia etkä koskaan tiedä kenen tulevan vaikuttajan vieressä nukut."

Kiitos ja kunnia

Kiltta tekee kunniaa sotiemme veteraaneille, miehille sekä naisille. He jättävät vaalittavaksemme kertyneen kokemuksen ja vakaumuksen siitä, että vaikeudet ja koettelemukset voidaan kestää tahdon, velvollisuudentunnon sekä urheuden varassa. Henkiseksi perinnöksi jää elämäntyö, johon perustuu nykyinen korkea elintasomme ja vahva maanpuolustustahto.

Tahdon killan puolesta toivottaa kaikille lehtemme lukijoille perheineen hyvää ja rentouttavaa kesää. Nautitaan Suomen suvesta muttei aivan laiskistuta grilliherkkujen ääreen...

Kuvassa vas killan uusi sihteeri Matti Hietalahti, Erkki Kuure ja puheenjohtaja Petri Keihäskoski kansallisena veteraanipäivänä.

JOUKKOTUOTANTO

KAPTEENI
JUHA KÄMÄ

”Joukkotuotanto on niiden toimenpiteiden muodostama kokonaisuus, jolla tuotetaan sodan ajan joukkojen henkilöstö sekä varustetaan sodan ajan joukot sotavarustuksella, kuljetusvälineillä, aluksilla ja ilma-aluksilla. Joukkotuotantojärjestelmän tehtävänä on tuottaa toimintakykyiset sodan ajan joukot siten, että ne voidaan tilanteen vaatiessa perustaa.”

Tässä kirjoituksessa käsitellään pelkästään henkilöstön tuotantoa. Rykmentissä joukkotuotannon suunnittelusta vastaa operatiivinen osasto (OPOS). Suunnittelu tapahtuu Maavoimien Esikunnan (MAAVE) antamalla perusteilla ja Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikunnan (PSSLE) johtamana.

HENKILÖSTÖN TUOTANTOON SISÄLTYY:

Asevelvollisen palvelukseen määrääminen, joka tapahtuu kerran vuodessa 1.8. - 15.12. välisenä aikana järjestettävissä kutsunnoissa. Kutsuntojen järjestämisestä vastaa Lapin alue-toimisto (LAPALTSTO)/LAPITR. Kutsunnoissa asevelvollisille määritetään palveluskelpoisuus ja määrätään palvelupaikka. Palvelupaikan määräämisessä otetaan huomioon, paitsi asevelvollisen oma halukkuus, myös joukko-osastoille asetetut kiintiöt asevelvollisten määrästä kussakin saapumiserässä. Joukko-osastojen kiintiöt taas määräytyvät tuotettavaksi käskettyjen joukkojen mukaan.

LAPITR:n saapumiserän kiintiö on noin 400 asevelvollista/saapumiserä. Varusmiespalvelukseen määrätty asevelvolliset astuvat palvelukseen kaksi kertaa vuodessa, tammi- ja heinäkuussa.

Normaaliaikana tapahtuvan varusmiesten, reserviläisten ja puolustusvoimien palveluksessa olevan henkilöstön kouluttamisen sodan ajan joukkojen tarpeiden mukaisesti. Joukkotuotantosuunnitelmasta laaditaan jokaista saapumiserää varten koulutustarvelaskelma. Koulutustarvelaskelma sisältää tarkan suunnitelman kussakin saapumiserässä tuotettavista joukoista tehtävien. Koulutustarvelaskelman perusteella jokaiselle varusmiehelle määrätään tehtävä, johon hän varusmiesaikana saa koulutuksen. Koulutustarvelaskelman laatimisesta vastaa OPOS:n suunnittelu-ala yhteistoiminnassa henkilöstöosaston (HENKOS):n koulutustoimialan sekä ROVITPSTOE:n kanssa.

Jokaisen saapumiserän johtajakoulutukseen valitut toimivat johtajatehtävissä seuraavalle saapumiserälle. Peruskoulutuskauten jälkeen erikoiskoulutuskautella johtajat kouluttavat oma ryhmän/jaoksen miehistöä. Joukkokoulutuskautella harjoitellaan sodanajan kokoonpanossa sekä harjaannutaan sodanajan tehtävissä.

Myös henkilökuntaa täydennyskoulutetaan jatkuvasti sekä rauhanajan, että sodanajan tehtävissä. Henkilökunnan koulutuksesta on erillinen suunnitelma. Tehtävissä kehittymiselle on luotu erillinen tietokanta, jossa jokaisen henkilökunnan tiedot ja osaaminen on kirjattuna. Tietokantaa käytetään hyväksi suunniteltaessa henkilökunnan jatkokoulutusta sodanajan tehtäviin.

Koulutettujen henkilöiden sijoittamisen sodan ajan kokoonpanoihin. Varusmiesten palveluksen loppuvaiheessa heidät sijoitetaan saadun koulutuksen perusteella koulutustarvelaskelmassa heille määrättyyn sodanajan tehtävään. Sijoittaminen tehdään ensin ns. tuotantotehtävälueelle, joka on kopio varsinaisesta sodanajan joukon sijoitusluettelosta. Varusmiesten kotiuduttua, sijoitukset siirretään varsinaisen joukon sijoitusluetteloon. Sijoittaminen tehdään asevelvollisten tietojärjestelmässä (AVT-OPJO). Tietojärjestelmä sisältää kaikkien asevelvollisten tiedot sekä sodan ajan joukot kokoonpanoineen. Varusmiesten sijoittamisesta sodanajan joukkoihin LAPITR:ssä vastaa suunnittelu-ala/OPOS.

Reservin harjoituksilla pidetään yllä varusmiehistä tuotetun joukon osaamista ja valmiutta. Reservin harjoituksia ovat kertausharjoitukset ja vapaaehtoiset harjoitukset. Harjoitusten suunnittelussa otetaan huomioon varusmiestuo-
tantaaikataulu sekä operatiivisen käyttäjän tarpeet.

Varusmiestuo-
tanta ja reservin harjoitukset muodostavat kokonaisuuden, jossa joukolle muodostuu ns. elinkaari jona aikana joukon osaaminen sekä valmius ylläpidetään riittäväällä tasolla sodanajan tehtävän täyttämiseksi.

VARUSMIESKOULUTUS LAPIN ILMATORJUNTARYKMENTISSÄ

YLILUUTNANTTI
JARNO HANHISALO

Varusmieskoulutuksen perustana on puolustusvoimien sodan ajan joukkojen edellyttämä henkilöstö- ja osaamistarve. Toisin sanoen Puolustusvoimilla on tietty määrä eri tyyppisiä joukkoja, joihin suunnitelmien mukaisesti tuotetaan henkilöstöä. Rykmentti hoitaa tästä tarpeesta oman osansa ylempien esikuntien käskyjen mukaisesti, työrukkasenaan Rovaniemen Ilmatorjuntapatteristo (ROVITPSTO).

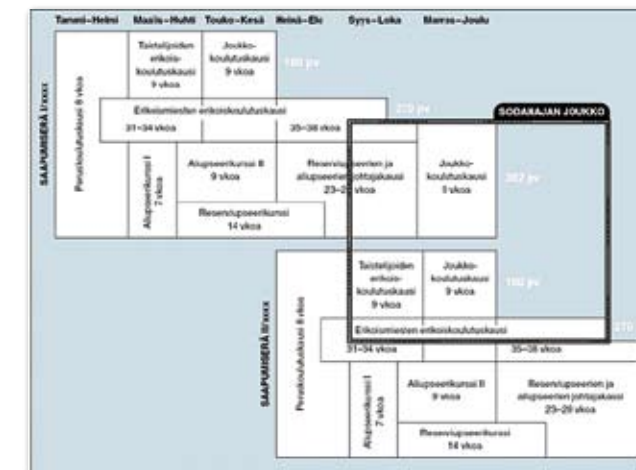
ROVITPSTO vastaa rykmentin varusmiesten peruskoulutuksesta sekä joukkotuotantosuunnitelmien mukaisten joukkojen kouluttamisesta. Koulutus toteutetaan patteriston neljässä perusyksikössä, joissa jokaisella on erilainen tehtäväkenttensä.

1. Ilmatorjuntapatteri (1.ITPTRI) on yksi kolmesta peruskoulutusta antavista yksiköistä. Peruskoulutuskauten jälkeen siellä koulutetaan henkilöstöä ilmatorjuntaohjauspattereihin 05 tai 05M.

2. Ilmatorjuntapatterilla (2.ITPTRI) annetaan myös peruskoulutusta, jonka jälkeen siitä muodostetaan Aliupseerikoulu. AUK:ssa annetaan joukkotuotantosuunnitelmien mukaisesti johtajakoulutusta rykmentin velvoitteiden mukaisten joukkojen varusmiesjohtajille. Lisäksi AUK:ssa koulutetaan sotilaspoliisiryhmänjohtajia koko Pohjois-Suomen Sotilasläänin tarpeisiin.

3. Ilmatorjuntapatteri (3.ITPTRI) on kolmas yksikkö, missä annetaan peruskoulutusta. Peruskoulutuskauten jälkeen 3.ITPTRI:lla tuotetaan joukkoja joko ilmatorjuntaohjauspatteriin (90M) tai ilmatorjuntapatteriston johtoportaan (06).

4. Ilmatorjuntapatteri (4.ITPTRI) kouluttaa sotilaspoliiseja sekä kuljettajia varuskunnallisiin ja joukkotuotantotehtäviin. Lisäksi yksikössä koulutetaan miehistöä muihin varuskunnallisiin tehtäviin. Tässä yksikössä ei anneta peruskoulutuskauten koulutusta.

Varusmieskoulutuksen aikataulu

Sotilaspoliisiryhmä valmistautuu haavoittuneen evakuointiin.

Kahdella kilpiparilla suojaus ja hätäsiirron aloittaminen.

Hätäsiirto turvalliselle alueelle ensiapua varten. Siirron aikana kilpiparilla on jatkuva suojaus ja tähytys uhan suuntaan.

Lennokkilentolaivueen valmius; mekaanikko: valmis, ohjaaja: valmis, AT-04: valmis...

...ja niin AT-04 ohjaajineen pääsee suorittamaan hyökkäystehtäväänsä ilmatorjuntaa vastaan.

Maalilennokki lähestyy suoraan. SAA AMPUA! Vasempaan, suunnassa, suunnassa, TULI SEIS!

Seuraavan päivän lehdessä: 12,7 ITKK pudotti AT-04 lennokin Lohtajan Vattajanniemellä. Tilanteessa ei syntynyt henkilövahinkoja. Mekaanikot pelastivat koneen.

Perusyksiköiden koulutuksen suunnitteluun vaikuttavat varusmieskoulutusta ohjaavat normit ja rykmentin vuosisuunnitelmat (toimintasuunnitelma, joukkotuotantosuunnitelma sekä harjoitukset ja yhteiset tapahtumat). Normit asettavat vaatimukset kaikille yhteisesti koulutettavista koulutusaiheista, aselajikoulutukseen määräytyistä tuntimääristä sekä johtajakoulutuksesta eri koulutuskausille. Rykmentin vuosisuunnitelmista saadaan perusteet harjoitustoiminnalle, muille tapahtumille sekä koulutettavat yksikkötyypit saapumiserittäin.

Edellä mainittujen perusteiden mukaan yksiköt laativat koulutuskausittain koulutussuunnitelmat, jotka esitellään ja hyväksytään patteriston komentajalla. Koulutussuunnitelmien perusteella laaditaan viikko- ja päiväkohtaiset ohjelmat, joiden mukaan päiväkohtainen palvelus suoritetaan.

Asevelvollisuuslaissa on määritetty, että palvelukseen astutaan tammi- ja heinäkuussa. Palvelusajat ovat joko 180, 270 tai 362 vuorokautta. Saapumiserittäin varusmieskoulutus jakaantuu kolmeen eri koulutuskauteen; - peruskoulutus-, - erikoiskoulutus- ja - joukkokoulutuskauteen. Lisäksi on varusmiesjohtajien johtajakausi, joka alkaa aliupseerikurssin jälkeen.

P-kaudella koulutetaan sotilaan perustietoja ja -taitoja. Kahdeksan viikkoa kestävä koulutuskausi on aselajista ja puolustushaarasta riippumatta yhdenmukainen antaen valmiudet toimia taistelijaparina jääkäriyhtymässä. P-kauden yksi tärkeimmistä tavoitteista on löytää oikea tehtävä jokaiselle taistelijalle.

E-kauden tavoitteena on opettaa aselajin ja koulutushaaran perustiedot ja taidot, antaen valmiudet toimia oman koulutushaaran mukaisessa tehtävässä osana ryhmää ja joukkuetta/ jaosta. Yksi tärkeimmistä tavoitteista on koulutushaaran taisteluvälineiden ja kaluston käytön opettelu, jonka osaaminen mitataan tehtäväkohtaisella erikoistutkinnolla.

J-kauden tavoitteena on, että koulutettavat osaavat toimia yksikkötyypin mukaisessa kokoonpanossa halliten oman sijoi-

tuksen mukaiset tehtävät. Joukkokoulutuskaudella osaaminen arvioidaan joukon suorituskykyarvioinneilla. Arvioinnit suoritetaan osittain Lohtajan Ilmapuolustusharjoituksessa ja osittain pääsotaharjoituksessa.

Johtajakoulutus alkaa peruskoulutuskauden jälkeen aliupseerikurssille valituilla. AUK jakaantuu kahteen vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe on kestoaltaan seitsemän viikkoa ja toinen yhdeksän viikkoa.

Ensimmäisen vaiheen jälkeen soveltuvimmat valitaan reserviupseerikurssille Reserviupseerikouluun Haminaan. RUK on kestoaltaan 14 viikkoa. AUK:n tavoitteena on, että koulutettavat hallitsevat ryhmän johtamisen ja kouluttamisen perusteet. Aliupseeri- ja reserviupseerikurssin jälkeen varusmiesjohtajat aloittavat kuuden kuukauden johtajakautensa eri perusyksiköissä ottamalla vastaan uudet alokkaat. Johtajakausi huipentuu joukkokoulutuskauden pääsotaharjoitukseen, jossa varusmiesjohtajat toimivat sijoituksensa mukaisessa tehtävässä johtaen omaa joukkoansa.

Tärkeimpinä koulutustapahtumina voidaan pitää sotaharjoituksia, jotka aloitetaan peruskoulutuskaudella. Ne huipentuvat sotilasläänin pääsotaharjoitukseen.

Sotaharjoitukset ovat nousujohteisia, ja niissä harjoitellaan koulutuskauden tavoitteiden mukaisia asioita. Harjoitukset jakaantuvat taktisiin/ taisteluteknisiin harjoituksiin ja ampumaharjoituksiin. Sotaharjoitusvuorokausia kertyy saapumiserittäin noin 20 - 30 vuorokautta.

Varusmieskoulutuksen tiivis rytmi, teknisesti haastava kalusto ja pohjoisen erityisolosuhteet luovat haasteita varusmieskoulutukselle rykmentissä. Rautaisella ammattitaidolla ja tiiviillä yhteistyöllä kaikilla tasoilla saavutamme meille asetetut tavoitteet, ja mikä tärkeintä koulutamme suorituskykyisiä sodanajan joukkoja. Lopuksi voidaan todeta, että

”Lapin Ilmatorjuntarykmentti antaa ilmatorjuntakoulutusta maan huipulla”.

Ilmatorjuntaohjusjärjestelmä o5M ampuja valmiina toimimaan.

ASEVELVOLLISUUSASIAT

MAJURI
HARRI LAIHO

Lapin Alue toimisto aloitti toimintansa 1.1.2010 osana Lapin Ilmatorjuntarykmenttiä tuoden varuskunnan porttien sisäpuolelle Puolustusvoimien toiminnasta yhden uuden osa-alueen - toiminnan aluehallintoviranomaisena ja siinä erityisesti asevelvollisuusasioiden hoitamisen.

Laki Puolustusvoimista (551/2007) ja Asevelvollisuuslaki (1438/2007) uudistettiin 1.1.2008. Siinä yhteydessä siirrettiin perustettaville aluetoimistoille aiemmin sotilasläänien esikuntien vastuulla olleita tehtäviä. Aluetoimisto on sotilasläänin esikunnan alainen aluehallintoviranomainen. Sen tehtävänä on suunnitella ja johtaa sotilaallista maanpuolustusta alueellaan, järjestää kutsunnat ja käsitellä asevelvollisuutta koskevia asioita. Aluetoimisto asettaa myös kutsuntalautakunnan käsittelemään asevelvollisuutta koskevia asioita kutsunnassa.

MITÄ TARKOITETAAN ASEVELVOLLISUUDELLA?

Sanalla ”asevelvollinen” on vanhahtava kaiku ja varusmiehiä kouluttavissa joukoissa asevelvollisella on perinteisesti tarkoitettu juuri varusmiestä. Asevelvollisuus on kuit-

tenkin huomattavasti laajempi käsite. Asevelvollisuuslain mukaan jokainen miespuolinen Suomen kansalainen on asevelvollinen sen vuoden alusta, jona hän täyttää 18 vuotta, sen vuoden loppuun, jona hän täyttää 60 vuotta, jollei laissa erityisesti toisin säädetä. Asevelvollisuuden suorittamiseen kuuluvat:

- varusmiespalvelus,
- kertausharjoitus,
- ylimääräinen palvelus ja
- liikeyrityksen aikainen palvelus sekä
- osallistuminen kutsuntaan ja
- palveluskelpoisuuden tarkastukseen.

Asevelvollinen on palveluksessa, taikka kuuluu reserviin tai varareserviin. Asevelvollisen palveluksessa oleminen tarkoittaa

taa siis sekä varusmiespalvelusaikaa että kertausharjoituksissa tai mahdollisissa kriisitilanteissa käsketyssä palveluksessa oloa. Reserviin kuulumisella tarkoitetaan puolestaan varusmiespalveluksen jälkeistä aikaa ennen 60 ikävuoden täyttymistä. Varareservi on uudistettujen lakien mukainen termi, jolla tarkoitetaan asevelvollisia, jotka eivät ole suorittaneet vielä varusmiespalvelusta, eivät enää kuulu reserviin tai ovat rauhan aikana terveydellisistä syistä vapautetut, joiden terveydentila voidaan tarvittaessa kriisitilanteessa tarkistaa uudelleen ja henkilö määrätään palvelukseen. Siis kriisiin sattuneita valtiovalta kutsuu kaikkia palvelukseen.

ENTÄS SITTEEN NAISTEN ASEPALVELUS?

Naisia koskee laki naisten vapaaehtoisesta asepalveluksesta (194/1995), jonka mukaan nainen voidaan hakeutuksesta ottaa varusmiespalvelusta vastaavaan vapaaehtoiseen asepalvelukseen. Naiset eivät osallistu kutsuntoihin vaan heille järjestetään vuosittain keväällä oma valintatilaisuus. Naisten asepalvelus järjestetään varusmiespalveluksen yhteydessä ja se suoritetaan samalla tavalla kuin varusmiespalvelus sekä rinnastetaan siihen kaikissa suhteissa. Edelleen nainen rinnastetaan palveluksen aikana ja hänen siitä vapauduttuaan kaikilta osin asevelvolliseen. Ei siis ole olemassa ”varusnaisia” tai ”varushenkilöitä”, vaan palveluksessa kaikki ovat varusmiehiä. Palveluksen suorittamisen jälkeen naisia koskevat täysin yhtäläiset velvoitteet myös kertausharjoitusten osalta kuin miehiäkin. Ainoa poikkeus naisen asemassa on, että ennen asepalveluksen alkamista tai 45 päivän kuluessa sen alkamisesta, naisella on oikeus ilmoittaa, että hän ei enää jatka palvelusta. Naisilla on siis oikeus kokeilla sopiiko asepalvelus heille.

KUTSUNNAT JA PALVELUSKELPOISUUS

Kutsunnat ovat näkyvin osa aluetoimiston toimintaa. Ne järjestetään joka vuosi jokaisessa vastuualueen kunnassa. Jokainen kutsuntatilaisuus on pienimuotoinen maanpuolustusjuhla, johon osallistuvat niin kunnan, seurakunnan, poliisin kuin veteraanien edustajat. Asevelvollisuuslaki määrää, että kutsunnassa määritetään asevelvollisen palveluskelpoisuus ja sen perusteella päätetään palveluksesta. Lisäksi annetaan tietoa maanpuolustusvelvollisuudesta ja edistetään kansanterveystyötä. Asevelvollisuuslaki myös määrittää kutsunnat pidettäväksi vuosittain elokuun 15. ja joulukuun 15. päivän välisenä aikana. Laki määrää jokaisen kutsunnanalaisen saapumaan kutsuntoihin oman kuntansa kutsuntoihin määrättyyn aikaan - toki opiskelu- tai muiden syiden takia aluetoimisto voi antaa miehelle luvan osallistua kutsuntoihin esimerkiksi opiskelupaikkakunnallaan.

Kutsunnanalainen on miespuolinen Suomen kansalainen, joka:

- 1) kutsuntavuonna täyttää 18 vuotta;
- 2) on jäänyt edellisiin kutsuntoihin saapumatta, jollei hänen palveluskelpoisuudestaan ole vielä erikseen tehty päätöstä eikä hän ole täyttänyt tai sinä vuonna täyttä 30 vuotta; tai
- 3) on määrätty edellisissä kutsunnoissa uudelleen tarkastettavaksi terveydentilansa takia.

Palveluskelpoisuudella tarkoitetaan sitä, että asevelvollinen suoriutuu palveluksesta eikä vaaranna omaa tai muiden palvelusturvallisuutta. Tähän vaikuttaa ensisijaisesti miehen terveydentila. Tätä varten kutsunnoissa on aina paikalla lääkäri, joka tekee terveystarkastuksen ja antaa oman lausuntonsa. Palveluskelpoinen mies määrätään palvelukseen tiettyyn joukko-osastoon ja saapumiseraan. Palveluspaikkaa määrättäessä otetaan aina huomioon miehen opiskelu- tai

KUULUTUS

Asevelvollisuuslain (1438/2007) ja Valtioneuvoston asetuksen (1443/2007) nojalla toimitetaan vuonna 2010 ASEVELVOLLISTEN KUTSUNNAT Lapin Aluetoimiston alaisuudessa seuraavassa järjestyksessä:

KUNTA	KUUKAUSI	PÄIVÄ	KELLO	TOIMITUSPAIKKA
ROVANIEMI	A - Hol	Syyskuu	6 maanantai	Lapin Aluetoimisto
ROVANIEMI	Hom - Kou	Syyskuu	7 tiistai	Someroharjunta
ROVANIEMI	Kov - Niv	Syyskuu	8 keskiviikko	"
ROVANIEMI	Niw - Sal	Syyskuu	9 torstai	"
ROVANIEMI	Sam - Ö	Syyskuu	10 perjantai	"
POSIO	Lokakuu	12 tiistai	11.00	Seurakuntatalo
RANUA	Lokakuu	13 keskiviikko	11.00	Seurakuntatalo
TERVOLA	Lokakuu	14 torstai	11.00	Virastotalo, K
SALLA	Lokakuu	19 tiistai	11.00	Seurakuntatalo
KEMIJÄRVI	Lokakuu	20 keskiviikko	11.00	Kulttuurikeskus

työtilanne, henkilökohtaiset kyvyt ja taipumukset sekä oma halukkuus. Mies pyritään määräämään aina hänen kannaltaan mahdollisimman hyvään joukkoon ja saapumiseraan mutta kutsuntalautakunnan päätöksen perusta on aina puolustusvoimien joukkotuotannon tarve.

ASIAKASPALVELU ON OLENNAINEN OSA TOIMINTAA

Kutsunnat ovat vain pieni osa asevelvollisuusasioiden hoitamista. Alueoimiston asiakaspalvelupiste palvelee päivittäin asiakkaita laidasta laitaan ja hoitaa yhteistoiminta-asioita eri viranomaisten kanssa. Asiakkaina ovat nuoret kutsunnanalaiset, asepalvelukseen hakeutuvat naiset, reserviläiset, veteraanit tai muuten vain puolustusvoimien asioista tietoa haluavat. Asiakkaita on ympäri maailmaa, ovathan myös ulkomailla syntyneet tai siellä asuvat Suomen kansalaiset edelleenkin asevelvollisia Suomessa. Lapin Alueoimiston erityispiirteitä onkin merkittävän määrän (~10%) ikäluokasta ulkomailla asuvien kutsunnanalaisien asioiden hoitaminen. Asiakaskäyntien määrä on viime vuosina vähentynyt, mutta vastaavasti puhelin- ja erityisesti sähköpostikyselyiden määrä on selvästi kasvanut.

KERTAUSHARJOITUKSIIN KÄSKYTETÄÄN

Alueoimisto käskyttää kaikki Lapin Ilmatorjuntarykmentin, Lapin Lennoston sekä Pohjois-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskuksen ja Pohjois-Suomen Huoltorykmentin Lapin alueella järjestettävät kertausharjoitukset. Joukko-osastot lähettävät käskytyspyynnöt alueoimistoon, joka käskyttää henkilöt harjoituksiin. Käskykirjeitä postitetaan vuosittain tuhansia ja alueoimiston postituskone on kovassa käytössä. Nyky-yhteiskunnassa ihmisillä on omat kiirensä eivät-

kä kertausharjoitukset valitettavasti aina osu yksittäisen reserviläisen kannalta hyvään ajankohtaan. Tällöin hän tekee vapautushakemuksen saadakseen vapautuksen harjoituksesta. Yleisesti puhutaan edelleen ”lykkäyksestä”, mutta lakimuutos on poistanut kyseisen termin kokonaan jo vuodesta 2008 alkaen. Alueoimisto käsittelee myös nämä vapautushakemukset tai terveydentilan huonontumisen vuoksi tehdyt peruutushakemukset.

VAPAAEHTOISESTI HARJOITUKSIIN

Reservin koulutusjärjestelmän kiinteäksi osaksi ovat 2000-luvulla tulleet vapaaehtoiset harjoitukset. Vapaaehtoinen maanpuolustuskoulutus voi olla puolustusvoimien tai maanpuolustusjärjestöjen järjestämää. Yhteistä näille kaikille on jonkinlainen puolustusvoimien antama tuki ja yhteinen suunnittelu siten että harjoitukset palvelevat myös kriisiajan joukkojen tai yksittäisten henkilöiden taitojen kehittämistä. Alueoimiston yhteydessä on Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) toimipiste, jossa toimii Lapin piirin piiripäällikön, evl evp Risto Laakson, johdolla pieni, mutta tehokas toimisto. Alueoimisto suunnittelee piiripäällikön kanssa yhteistoiminnassa vuosittain pidettävät ja tuettavat harjoitukset sekä oman alueen henkilöstön täydennyskouluttamisen - mm reservin henkilöstön rekrytointi ja valinta ammuttamis- ja kouluttajaoikeuksiin tähtäävään valtakunnalliseen koulutukseen tehdään yhteistoimin. Tämänkin toiminnan tarkoituksena on luoda entistä parempia valmiuksia tilata sotilastaitoja kehittävää koulutusta Maanpuolustuskoulutusyhdistykseltä.

RESERVILÄISTEN YLENTÄMINEN

On aina miellyttävää palkita tai ylentää henkilöitä. Reservin ylennykset ovatkin merkittävä osa henkilöstön kannustusjärjestelmää. Alueoimiston vastuulla ovat myös näiden asioiden hoitaminen, tosin ei henkilöstön ylentäminen. Valtakunnallisesti ylennykset on pääsääntöisesti keskitetty yhteiskunnan ja puolustusvoimien kannalta merkittäviin päiviin: itsenäisyyspäivään ja Puolustusvoimien lippujuhlapäivään. Näiden lisäksi on mahdollista käyttää ylennyspäivinä sotilaslääniä ja alueoimistojen perinnepäivää 24.2. sekä YK:n päivää 24.10. Alueoimisto ottaa vastaan joukko-osastoilta, maanpuolustusjärjestöiltä, muilta viranomaisilta ja jopa yksittäisiltä henkilöiltä tulleet ylennysesitykset, tarkistaa täyttyvätkö ylennykseen oikeuttavat perusteet ja toimittaa

kootut esitykset edelleen sotilaslääniin esikunnan käsiteltäväksi. Reservin upseerien ylennykset menevät lopulta yli-päällikön hyväksyttäväksi. Reservin aliupseerien ja miehistön ylennykset päättää sotilaslääniin komentaja. Alueoimisto kutsuu kahdesti vuodessa eli 4.6 ja 6.12 alueellaan ylennetyt reservin upseerit ja osa aliupseereista ylennystilaisuuteen. Nämä tilaisuudet ovat pienimuotoisuudesta huolimatta tärkeitä maanpuolustustahdon ylläpitämisessä.

ASEVELVOLLISTEN VALVONTA

Merkittävänä, mutta vähemmän näkyvänä toimintana alueoimistolle kuuluu asevelvollisten valvonta. ”Ennen vanhaan” varusmiehen kotiutuessa hänen tuli ilmoittautua kihlakunnan nimismiehelle, joka toimi puolustusvoimien nimeämänä aluevalvojana. Lakiuudistusten myötä myös tämä perinne on jäänyt historiaan ja valvontatehtävä on siirretty alueoimistolle. Asevelvolliselle itselleen on annettu laissa myös velvoitteita. ”Valvonta” sanana kuulostaa ehkä negatiiviselta, ”iso veli valvoo” -periaatteelta, mutta kyseessä on henkilön itsensä velvollisuus ilmoittaa viranomaisille kulloinkin voimassa oleva olinpaikkansa ja osoitteensa. Tämä hoituu yksinkertaisesti henkilön itsensä tekemällä yleisellä muuttoilmoituksella. Muuttoilmoitus kirjautuu Suomen Väestötietorekisteriin, josta muut viranomaiset - siis myös puolustusvoimat - saa tietoonsa henkilön olinpaikan. Taustalla on siis varautuminen kriisiajan toimintaan ja siihen, että tar-

vittaessa saadaan reservissä oleva henkilöstö käskettyä palvelukseen mahdollisimman nopeasti. Sitten kun henkilön asuinpaikka on ulkomailla, tilanne muuttuukin mielenkiintoiseksi; eri valtioiden välillä kun osoite- tai edes kansalaisuustiedot eivät liiku automaattisesti. Esimerkiksi Saksassa syntynyt henkilö on tietämättään saanut Suomen kansalaisuuden äitinsä kautta. Tällöin kansalaisuuden selvittämiseen ja kutsuntapostin perille saamiseen vaaditaan alueoimiston asiointia suurlähetystöjen tai konsulaattien kanssa ja kutsuntapostin saaminen saattaa tulla henkilölle melkoisena yllätyksenä. Äärimmäisenä keinona alueoimistolla on lainantama mahdollisuus tehdä poliisille etsintäkuulutuspyyntö henkilöstä, joka ei noudata alueoimiston hänelle antamia määräyksiä - oli kyseessä sitten kotimaassa tai ulkomailla asuva asevelvollinen.

KESÄÄ ODOTELLESSA

Alueoimiston asiakaspalvelupiste jatkoi toimintaansa vuoden 2010 alkaessa edelleen vanhoissa Lapin Sotilaslääni Esikunnan tiloissa Korkalovaarassa. Kevään 2010 aikana entisen varuskuntakerhon tilat remontoidaan uusiksi asiakaspalvelu- ja työskentelytiloiksi. Tavoitteena onkin kesän 2010 aikana päästä muuttamaan Someroharjulle osaksi muuta joukkoa ja jatkaa lakisäätöisiä tehtäviä hoitamalla asevelvollisten asioita.

Asevelvollisuussektori pääsee muuttamaan kesän alussa rykmentin esikunnan alakertaan valmistuviin tiloihin.

VALTAKUNNALLISET JA ILMA-TORJUNNAN KEHITYSTEHTÄVÄT

ITO 90 CROTALE NG -asejärjestelmän modernisointi ITO90M -järjestelmäksi

ITO90 päävastuuhenkilö
KAPTEENI PETRI FORSELL

Laitteiden toimimiseksi tarvitsee myös päällikön osata vaihtaa voimakoneeseen öljyt ja suodattimet, jotta hän sen voi alaisilleen tarvittaessa kouluttaa.

Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen Esikunta aloitti vuonna 2004 Pääesikunnan käskystä ITO90 modernisointihankkeen. Hankkeen tavoitteena on taata ITO90 ohjusjärjestelmän elinjakso ja parantaa ohjusjärjestelmän suorituskykyä. Modernisointihanke koostuu kolmesta projektista; esiselvitys-, hankinta- ja käyttöönottoprojektista. Tämä kirjoitus on jatkoa Valojuovassa 2/2008 julkaistuun kirjoitukseen samasta aiheesta. Tuolloin kirjoituksessa kerrottiin Ilmatorjuntaohjusjärjestelmä 90 modernisointihankkeen aloittamisesta, esiselvitysprojektista sekä hankintaprojektin alkutaipaleesta.

Asejärjestelmän modernisoinnin hankinta eli Maavoimien Materiaalilaitoksen johtama Ilmatorjuntaohjusjärjestelmä 90:n hankintaprojekti alkaa olla loppusuorallaan. Lopputuotteet, modernisoidut ohjusvaunut, on luovutettu joukko-osastoille ja ne ovat loppusilausta vaille valmiita. Päällisin puolin lähes entiseltä ITO 90:ltä näyttävä ohjusvaunu pitää sisällään täysin uuden asejärjestelmän, ITO90M:n. Uudistus koski kaikkia asejärjestelmätietokoneen ohjelmistoja sekä osaa sen laitteistoista. Ohjusvaunun johtamis- ja viestijärjestelmän kaapeloinnit ja laitteistot sekä paikantamislaitteet päivitettiin vastaamaan 2010 -luvun vaatimuksia ja toimintaympäristöjen uusimpia

rajapintoja. Koulutusvälineistä simulaattorit (luokka- ja järjestelmäsimulaattorit) uudistettiin niin tietokoneiden, ohjelmistojen kuin koulutusolosuhteidenkin osalta. Mistään pienestä muutoksesta, ”face lift”:stä, ei siis ollut kysymys.

Crotalen pääkoulutuspaikkana Lapin Ilmatorjuntarykmentti antoi, ja antaa edelleen, modernisointiin varsin merkittävän panoksen henkilöstönsä työaikana. LAPITR:n henkilöstöstä hankintaprojektissa oli mukana puolipäiväisesti vuosina 2006 -2007 kolme henkilöä. Vuosina 2008 – 2009 he tekivät töitä projektille lähes 100 prosenttisesti. Vuonna 2009 LAPITR:n modernisointityössä oli kiinni yhtä aikaa 3 – 14 eri henkilöä riippuen modernisoinnin kustakin vaiheesta.

Tänä vuonna koko LAPITR:n ITO90M koulutettu henkilöstö on kouluttamassa uutta ITO90M henkilökuntaa, koulutautumassa itse sekä kouluttamassa reserviläisiä.

Joukko-osaston suurimpana haasteena on hankesuunnitelman saapuessa ymmärtää hankkeen vaikutukset joukko-osaston normaaliin toimintaan. Joukko-osastolta ei vaadita hankkeeseen rahaa vaan henkilöstöresursseja, ammattitaitoisia asiantuntijoita eli käyttäjien karkiosajia. Karkiosajat irrotetaan joukko-osaston päätehtävästä varusmiesten kouluttamisesta paremman suorituskyvyn omaavan kaluston hankkimiseen.

Projektissa kohdataan aina uusia haasteita, uudelleen arviointeja, sopimustekstin tulkintaa, tiukkaa puolustus-taistelua, mutta myös joustamista. Pelkästään projektipäällikön vaihtuminen kesken hankinnan tuotti vuonna 2008 kahdelle LAPITR:n projektin keskeisimmälle henkilölle 50 henkilötyöpäivän verran lisätyötä heidän tukiessaan uuden projektipäällikön työtä. LAPITR:n resursseja otettiin irti ti joukko-osaston normaalista kunnossapito- ja koulutustyöstä ja annettiin heille työrauha modernisoinnin toteuttamiseksi. Kysymyksessähän on valtakunnan puolustuskyvyn ja joukko-osastojen tulevien työkalujen hankinta. LAPITR:n resursseja otettiin irti joukko-osaston normaalista kunnossapito- ja koulutustyöstä ja annettiin heille työrauha modernisoinnin

toteuttamiseksi. Kysymyksessähän on valtakunnan puolustuskyvyn ja joukko-osastojen tulevien työkalujen hankinta.

Kalustojen hankintakustannukset ovat useita kymmeniä miljoonia euroja, joihin on lisättävä toimintamäärärahoista menevät kokous- ja testauskulut. Taloudellisestikin projekteissa on siis paljon kiinni. Lisähaasteen projektityöhön toi Puolustusvoimien rakennemuutos ja sen tuottamat uudet organisaatiot sekä toimintatavat. Ajanjaksoon kuului myös Maavoimien kunnossapidon ulkoistaminen strategiselle kumppanille 1.1.2009 alkaen (Elektroniikkalaitoksesta Millog Oy). Näistäkin selvittiin yhteistyöllä, vuoropuhelulla ja tekemällä avoimesti sekä ennakoiden töitä oikeiden ihmisten kanssa eikä vain organisaatioiden kanssa. Silti kaikki ei aina mene kuten on suunniteltu. On myöhästymisiä, vääriin ymmärryksiä, kitkaa, vaikeita päätöksiä ja asioita joille ei vain voi mitään ja jotka on kestettävä. Kokonaisuutena ITO 90 järjestelmän modernisointiin voidaan kuitenkin olla tyytyväisiä, sillä asejärjestelmän suorituskyky on parantunut merkittävästi.

MITEN ASEJÄRJESTELMÄ MODERNISOIDAAN

Allekirjoitetun sopimuksen mukaisesti valmistaja jatkaa suunnittelutyötään, kunnes yksi ohjusvaunu kuljetetaan sopimuksen mukaisesti valmistajan alihankkijan INSTA:n tiloihin Suomessa purettavaksi. Lisäksi toimitetaan Puolustusvoimien toimitusvastuulla olevat viestilaitteet valmistajalle sopimuksen mukaisella aikataululla. Valmistaja purkaa, tutkii, suunnittelee sekä testaa johtamis- ja viestijärjestelmää. Samanaikaisesti Ranskassa THALES:n tehtailla Orléans:ssa asejärjestelmää suunnitellaan, ohjelmistoja koodataan ja testataan simulaattoreilla. Simulaattoreiden kanssa tehdään samoin THALES:n johtamassa yhteistyössä kreikkalaisen ja suomalaisen puolustusvälineyhtiöiden kesken. Kaikkiin osakokonaisuuksiin liittyen valmistaja esittelee suunnitelmiaan

ja haluaa vastauksia, tarkennuksia sekä ohjausta halutun ratkaisun saamiseksi. PDR:ssä (Preliminary Design Review) esitellyt kokoonpanot jäädytetään prototyyppiä varten. Viedään laivalla yksi ohjusvaunu Ranskaan asejärjestelmän modernisointiin sekä testeihin. Matka kestää kaksi viikkoa.

Asejärjestelmä tehdasvastaanotettiin THALES:n tehtailla joulukuussa 2008 ja tuotiin laivalle takaisin Suomeen vuoden 2009 vaihteessa. Johtamis- ja viestijärjestelmältään modernisoitu ohjusvaunu tehdasvastaanotettiin tammikuun alussa 2009 ja sille saatiin valmistajan koulutus. Johtamis- ja viestijärjestelmän tekniset testit

Todistettavasti karkiosajakin tarttuu toimeen tarvittaessa.

valmisteltiin loppuun ja aloitettiin tammikuun lopussa. Puolustusvoimien tekniset testit kestivät koko helmi- ja maaliskuun 2009. Asejärjestelmältään modernisoitu vaunu otettiin vastaan Suomessa tammikuun puolessa välissä ja se testattiin kuljetuksen jälkeen SAT-testillä. Ohjusvaunu vuosihuollettiin, siihen asennettiin uuden paikantamislaitteiston johdotus ja kaikki anturit. Ohjusvaunu luovutettiin valmistajalle johtamis- ja viestijärjestelmän modernisointiin.

Teknisten testien ja haluttujen muutosten jälkeen johtamis- ja viestijärjestelmän kokoonpano jäädytettiin CDR:ssä (Critical Design Review) ja sarjatuotanto voitiin johtamis- ja viestijärjestelmän modernisoinnin osalta aloittaa. Jokainen vaunu toimitettiin sovitun aikataulun mukaisesti valmistajalle ja modernisoinnin jälkeen otettiin johtamis- ja viestijärjestelmän tehdasvastaanotoissa kolmessa päivässä vastaan. Ohjusvaunut kuljetettiin tämän jälkeen Millog:lle, jossa suoritettiin johtamis- ja viestijärjestelmän testit sekä vuositarkastukset. Huhtikuussa vastaanotettiin ensimmäinen täysin modernisoitu ohjusvaunu, prototyyppi, jolle saatiin valmistajan koulutus.

Kenttätetit aloitettiin välittömästi. Kenttätesteissä testataan koko järjestelmää johtamis- ja viestijärjestelmää, asejärjestelmää sekä niiden yhteensopimista. Saman aikaisesti johtamis- ja viestijärjestelmältään modernisoidut vaunut otettiin vastaan tehdasvastaanotoissa toukokuusta alkaen. Kolmen päivän vastaanottotestejä riitti aina marraskuulle 2009. Kesäkuussa kenttätestiraportin muodossa kerrottiin valmistajalle löydetty pienet viat sekä halutut muutokset. Puolustusvoimien henkilökunnan kesälomien aikana valmistaja tuotti uudet suunnitelmat sekä korjasi ohjelmistoja. Ohjelmistot testattiin ja vastaanotettiin elokuussa, jonka jälkeen valmistaja alkoi modernisoimaan asejärjestelmiä Millog:n tiloissa Riihimäellä LAPITR:n ja PSPR:n ITO90M kunnossapitohenkilöstön tukemina.

Asejärjestelmien modernisoinnit otettiin vastaan SAT (On Site Acceptance Test) testeillä Riihimäellä sekä erillisissä salaamis- ja harhauttamispaikoissa toteutetuilla testeillä tammikuussa 2010. Luokkasimulaattori purettiin PSPR:sta ja siirrettiin LAPITR:iin helmikuussa 2009. Simulaattoritilojen valmistelut ja kalustamiset toteutettiin toukokuuhun 2009 mennessä. Simulaattorien vastaanotto, asennusten tukeminen ja vastaanottotestit tehtiin marras - joulukuussa 2009. Puolustusvoimien omat tekniset testit simulaattoreille toteutettiin joulukuussa 2009 - tammikuussa 2010.

ITO 90 -koulutuksella ITO90M -järjestelmän saa toimintakuntoiseksi, mutta täysin uuden johtamis- ja viestijärjestelmän uusien laitteiden käyttö ennakkovaroituksen saamiseksi ilmastustajasta laittaa-kin jo sormen suuhun. Koulutuksella siitä selviää ja asejärjestelmän uusista ominaisuuksistakin saa pian koulutuksen jälkeen täyden suorituskyvyn irti. Kaikki ITO 90 koulutettu henkilökunta onkin jo koulutettu ITO90M järjestelmälle ja

reserviläisistäkin jo osa. Loppukäyttäjille ja tulenkäyttöä Ilmavoimien ja Merivoimien tukikohdissa johtaville henkilöillekin on jo koulutusilaisuudet järjestetty. Joukko-osasto pääsee kohta sen päätehtävään eli kouluttamaan. Reserviläisten ja henkilökunnan ammattitaidon nosto sekä varusmiesten joukkotuotannon haasteet odottavat. Kaikki modernisointityö ei kuitenkaan ole vielä valmis, vaan paljon työtä on vielä tekemättä. Paperityötä on paljon mm. koulutussuunnitelmien, koulutusohjeiden, kouluskorttien ja teknisen käsikirjan osalta. Tietoa uudesta asejärjestelmästä ja sen rajapinnoista pitää jakaa ja syventää. Asejärjestelmää sekä johtamis- ja viestijärjestelmää pitää käyttää ja testata jatkuvasti osaamisen syventämiseksi ja mahdollisten piilevien vikojen löytämiseksi. Puolustusvoimien viestijärjestelmien sekä ohjelmistojen jatkuva kehittäminen ja kehittyminen vievät jatkossakin paljon työpanosta ITO90M henkilöstön kärkeä. Vain muutos tuntuu olevan pysyvää tekniikkasakin, sillä Puolustusvoimissakin siirrytään raudan (hardware) päivityksestä ohjelmistojen (software) jatkuvaan päivitykseen raudan ajoittaista päivitystä unohtamatta.

Tällä kirjoituksella kiitän kaikkia yhteistyöstä ja modernisoinnin eteen tähän mennessä tehdystä hyvästä työstä. Nyt on käyttöönoton ja koulutuksen aika, vaikka paljon on vielä testaamista ja paperitöitäkin jäljellä.

ITO90M HANKINTAPROJEKTIN TUNNUSLUKUJA LYHYESTI

Teknisissä testeissä LAPITR:n henkilöstö johti 54 miestä. Osallistunut henkilöstö: LAPITR, PSPR, VIESTIR, KARPR, LSHR JÄRJJK, MAAVMATLE, MAAVE, MERIVE, SMMEPA, ILMAVE, SATLSTO, LAPLSTO, KARLSTO, ILMASK, Millog Oy Riihimäen yksikkö ITO90 ja JOKE ryhmät. Projektin maksamia komennus- ja sotaharjoitusvuorokausia 406. Lisäksi muiden kustannuksilla testien ja harjoitusten valmistelut ja osallistumisvuorokaudet.

Kenttätesteissä LAPITR:n henkilöstö johti 72 miehen toimintaa. Osallistunut henkilöstö: LAPITR, PSPR, VIESTIR, ELSOK, MAAVMATLE, MAAVE, MERIVE, SMMEPA, ILMAVE, SATLSTO, LAPLSTO, KARLSTO, ILMASK, IVL/ILMAVMATLE, VKOEL, KOEAL, PVTT, PVJJK, Millog Oy Riihimäen yksikkö ITO90, JOKE ja sähkövoimakone ryhmät. Projektin maksamia komennus- ja sotaharjoitusvuorokausia 419. Lisäksi muiden kustannuksilla testien ja harjoitusten valmistelut ja osallistumisvuorokaudet.

FAT- ja SAT-testeihin osallistunut 18 eri henkilöä pääasiassa LAPITR, PSPR ja Millog.

Ohjusvaunujen siirtämiseen osallistunut 27 eri henkilöä pääasiassa LAPITR ja PSPR ITO 90 kunnossapito ja kuljetuspuoli.

LUETTAVIA ASIAKIRJOJA:

- Hanksuunnitelma 23 sivua
- Esiselvitysprojektin lopputuotteena tehty tarjouspyyntö valmistajalle 40 sivua
- Valmistajan tarjouksesta tehty hanke-esittely 16 sivua
- Hankinta toimeksianto neljä sivua
- Valmistajan kanssa tehty englanninkielinen sopimus 311 sivua.
- Valmistajan alustava kokoonpanon suunnitelma, PDR = Preliminary Design Review, kertoo englanniksi modernisoinnin toteuttamisesta ja järjestelmän toiminnasta 1192 sivun verran.
- CDR = Preliminary Design Review, kertoo englanniksi modernisoinnin toteuttamisesta ja järjestelmän toiminnasta 1253 sivun verran.
- Asejärjestelmän FAT testipöytäkirja 527 sivua.
- Johtamis- ja viestijärjestelmän FAT testipöytäkirja kustakin ohjusvaunusta 53 sivua.
- SAT testien pöytäkirja kustakin ohjusvaunusta 31 sivua.
- Välitöinä olleet eri versiot, kokousten pöytäkirjat ja projektin erivaiheiden suunnitelmat sekä raportit muodostavat yli tuhansia sivuja.

LAPITR:N KIRJOITTAMAT JA KOKOAMAT RAPORTIT:

- Teknisten testien raportti 502 sivua (63 Mt),
 - Kenttätestiraportti 521 sivua (133Mt),
 - Simulaattorien raportti 74 sivua (14Mt).
- Tiedostoja tähän mennessä 12 Gt. Puolustusvoimien sisäinen sähköposti ja internet sähköposti tyhjennetty useasti.

MARKKU KAUPPI

JOKE 06

- Ilmatorjuntapatteriston uusi johtokeskuskalusto

YLILUUTNANTTI
JARNO HANHISALO

Ilmatorjuntapatteriston johtokeskuskaluston kehittäminen on osa **Ilmatorjunnan johtamisjärjestelmän kehittämisen 2007-2012** -hanketta. Hanke on osa ilmapuolustuksen kehittämissuunnitelman ilmatorjunnan alakehittämissuunnitelmaa, jonka omistaa Ilmavoimien komentaja. Ilmatorjunnan alakehittämissuunnitelman omistaa ilmatorjunnan tarkastaja. Hankkeen tarkoituksena on nostaa ilmatorjunnan johtamisjärjestelmien suorituskyky vastamaan 2010-luvun ilmauhkaa sekä liikkuvien ja laajalla alueella olevien ilmatorjuntayksiköiden johtamisvaatimuksia.

Taistelunjohtokeskuskontti Tarkastajanpakalla Lohtajalla valtakunnallisessa ilmatorjuntaharjoituksessa toukokuussa 2010.

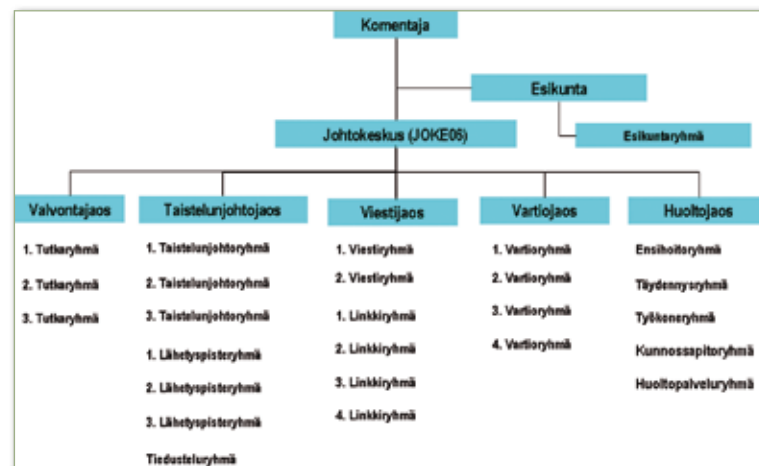
Tämän lisäksi yhtenä tavoitteena on kansainvälinen yhteensopivuus. Lapin Ilmatorjuntarykmentille kehitystyö vaikuttaa yhtymän johtamisjärjestelmiin. Yhtymän ilmatorjuntapatteriston johtoporras (o6):een kuuluu kalustollisesti suunnittelu- ja taistelujohtokeskus (kaksi rakenteellisesti yhdenmukaista konttia), kaksi johtamisajoneuvoa, kolme maalinsoitustukaa ja neljä viestiasemaa (kaksi yhtymän viestijärjestelmän asemaa ja kaksi ilmatorjuntalinkki o6:ta). Osa tästä kalustosta on jo koulutuskäytössä ja osa on vielä suunnittelu- ja kenttäkoevaiheessa.

Kehittämishanke on aloitettu vuonna 2002. Tavoitteena on, että hanke tuottaa operatiiviset johtokeskukset ja ilmatorjuntayksiköiden tulenkäytön johtamisvälineistön vuoteen 2013 mennessä. Hanke on jakautunut esisuunnittelu-, suunnittelu- ja rakentamisvaiheisiin. Esisuunnitteluvaiheessa on tuotettu perusteet operatiiviselle kuvaukselle ja järjes-

telmän suorituskykyvaatimuksille. Suunnitteluvaiheessa on toteutettu hankinta-, rahoitus- ja henkilöstövalmiudet sekä jaettu hanke alaprojekteihin, joita ovat hankinta-, ylläpito- sekä käyttöönotto- ja koulutusprojekti.

Ylläpitoprojektin suhteen Lapin Ilmatorjuntarykmentillä on valtakunnallinen maalinsoitustukaa 87M:n I-tason huollon koulutusvastuu. Rakentamisvaihe on jakaantunut kahteen vaiheeseen. Ensimmäinen vaihe sijoittuu vuosille 2007-2009. Kyseisinä vuosina on hankittu, rakennettu ja modernisoitu tarvittava kalusto. Lisäksi kyseisenä ajanjaksona on annettu kaluston käyttöönottoon liittyvä koulutus kouluttajille ja tekniselle henkilöstölle. Toinen vaihe toteutetaan vuosina 2010-2012, jolloin täydennetään johtokeskuksen yksikkövarustusta sekä modernisoidaan osaa kalustosta

Lapin Ilmatorjuntarykmentissä työskentelee JOKEo6:n teknisissä tehtävissä kolme erikoisupseeria, yksi opistoupseeri, yksi aliupseeri, yksi insinööri ja kaksi asentajaa. Hankeprojektien eri tehtävissä on yhteensä viisi Lapin Ilma-

Johtokeskus o6:n organisaatio.

Maalinsoitustutka 87M.

torjuntarykmentin henkilöä, jotka ovat osittain teknisiä henkilöitä ja osittain koulutushenkilöitä. Lapin Ilmatorjuntarykmentissä on myös johtokeskusupseerin tehtävä, jota hoitaa yliluutnantti Mikko Nevala. Rykmentin työpanos on ollut viimeisen viiden vuoden aikana satoja henkilötyöpäiviä kehittämis-, testaus- ja kenttäkoe toiminnassa.

Vuoden 2008 lopussa saimme rykmenttiin ensimmäiset koulutuskalustot sekä ITTH -luokan. Mainittavina tapahtumina JOKEo6 -koulutuksen osalta voidaan pitää koulutusharjoitusta ja Pohjois-Suomen Sotilasläänin pääsotaharjoitusta SAVOTTAo8. Tällöin pääsimme testaamaan ja harjoittelemaan kaluston käyttöä henkilökunnan voimin pohjoisen olosuhteissa.

Henkilöstöämme osallistui ensimmäiselle JOKEo6 -erikoiskouluttajakursseille Tikkakoskella helmi- ja maaliskuussa vuonna 2009 ja 2010. Ensimmäinen joukkotuotantoyksikkö tuotettiin vuoden 2009 aikana. Talven saapumisesta koulutettiin varusmiesjohtajat Aliupseerikoulussa. Syksyllä oli vuorossa joukkotuotantoyksikön kouluttaminen 3. Ilmatorjuntapatterilla. Varusmieskoulutuksen osalta vuosi 2010 on identtinen vuoden 2009 kanssa.

Seuraavan kahden vuoden aikana saamme koulutuskäyttöön yhtymän viestiasemien (V4) lisäksi ilmatorjuntalinkki o6:et. Tämän lisäksi tulemme saamaan johtamisajoneuvot, jotka ovat vielä kenttäkoevaiheessa. Näiden kalustojen käytön opettelu sekä taistelutekninen ja taktinen käyttö vaativat runsaasti työpanosta niin tekniseltä kuin koulutushenkilöstöltä. Näiden kalustotyyppien lisäksi jo olemassa olevissa kalustoissa tapahtuu pienimuotoista modernisointia sekä ohjelmistopäivityksiä, mitkä vaativat henkilöstöltä perehtymistä. Voidaan todeta, että JOKEo6 -järjestelmä vaatii erityisosaamista omaavaa henkilöstöä. Kaluston hallitseminen vaatii pitkäjänteistä opetelemista työssä, eikä taitoja opita pelkän erikoiskouluttajakurssin avulla.

HUOLTOPALVELU

- Rovaniemen varuskunta toimintaympäristönä

MAJURI
TERO MARTTINEN

HUOLLON TEHTÄVÄ

Huollon tehtävänä on tuottaa varuskunnalliset yleishuollon palvelut. Sen palveluihin tukeutuu pääasiakkaina Lapin Ilmatorjuntarykmentti ja Lapin Lennosto. Muina tukeutujina ovat eri organisaatioiden Rovaniemellä tai sen lähialueella toimivat osat kuten Pohjois-Suomen Huoltorykmentin, Pohjois-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskuksen, Pääesikunnan tutkintaosaston aluetoimisto, Puolustusvoimien Ruokahuollon Palvelukeskuksen Rovaniemen muonituskeskus, Sotilaslääkietieteen keskuksen Rovaniemen terveysasema, Viestikoelaitoksen ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen Rovaniemen toimisto, Maanpuolustuskoulutusyhdistys, reserviläisjärjestöt, sotilaskotiyhdistys sekä osittain myös Lapin Rajavartiosto.

Edellä mainittujen tukeutujien henkilökunnan määrä on noin 850 ja varusmiesten keskivahvuus on noin 600. Huoltovastuu kattaa osittain koko Pohjoisen Sotilasläänin alueen, johtuen Lapin Lennoston eri toimipisteiden sijoitumisesta sekä Lapin että Oulun läänien alueelle.

Huollon kannalta tarkasteltuna toimintakenttä on haastava. Toimintaa on yli puolustushaararajan ja lukuisien toimijoiden kesken, joka asettaa normaalia suuremmat vaatimukset yhteistyölle. Toiminta-alueen laajuus vaikuttaa olennaisesti huollon järjestelyihin mm eteläisimmän ja pohjoisimman pisteen välinen etäisyys on yli 600 km.

Hyvällä syyllä voidaan todeta, että rykmentin huolto vastaa puolen Suomen huollosta. Kun otetaan vielä huomioon Rovajärven ampuma-alueella harjoittelevien joukkojen huollollinen tukeutuminen rykmenttiin, voidaan todeta, että rykmentin huollolla on yhä enenemässä määrin myös valtakunnallista merkitystä.

Lapin Ilmatorjuntarykmentillä on lähes vuosittain valtakunnallisen ilmatorjuntaharjoituksen huoltovastuu. Tehtävä on huollon henkilöstölle suuri taidon ja tahdon näyttöpaikka.

LAPITR LAPLSTO
PSHR PSJJK
PETUTKOS PURU
SOTLK VKOEL
PHRAKL MPK
LR SOTILASKOTI

Toukokuussa Lohtajan ilmatorjuntaharjoituksessa huoltopatterin vääpeleinä olleen yliluutnantti Petri Keihäskosken monenlaisiin tehtäviin kuului muun muassa sotilasasiamiesten vierailun kahvituksen järjestäminen.

Korjaamo-osaston työnjohtaja Esko Lamminsivu valvoo varusmiehen tekemää kuorma-auton renkaanvaihtoa.

Varusvarastolla Maria Blomqvist, Markku Hiltunen, Kari Uusiautti ja Mauri Turpeenniemi vastaavat muun muassa siitä, että varusmiehet saavat puhdasta vaatetta päälleen.

Työnjohtaja Sami Vierelän tärkeimmät työkalut ovat tietokone ja ajoneuvojen tilausjärjestelmä KULTI.

HUOLLON TOTEUTUS

Rykmentti toteuttaa annetut huollon tehtävät siten, että resikuntaan kuuluva huolto-osasto toimii komentajan asiantuntijaosastona huoltopäällikön johdolla ja vastaa huollon suunnittelusta ja johtamisesta. Huolto-osasto on organisoitu huollon toimialoittain; kuljetus-, täydennys-, kunnossapito-, lääkintä-, ja huoltopalvelu- ja taloushallintoalaan. Huolto-osastolle kuuluu myös eri tapahtumien ja tilaisuuksien suunnitteluvastuu sekä kaikki hankinnat pl ROIKMO:n ja KULJK:n alansa hankinnat. Huolto-osasto vastaa myös pääsääntöisesti yhteistoiminnan sopimisesta muiden toimijoiden kanssa kuten Metsähallitus, Senaatti, PHRAKL, PURU, SOTLK, Ilmailulaitos ja Millog. Huoltovastuiden määrittely sovitaan yhteistoiminta- ja palvelusopimuksilla toimijoiden kesken.

Huollon järjestelyt toteuttaa huoltokeskus. LAPITR:n huoltokeskukseen kuuluu korjaamo, varasto-osasto ja kuljetuskeskus.

Rovaniemen korjaamo vastaa varuskunnan kunnossapitotöistä. Kunnossapitovastuulle kuuluvat ilmatorjunnan ase- ja johtamisjärjestelmät sekä varuskunnan ajoneuvokalusto (noin 550 ajoneuvoa). Kunnossapidon painopiste on selkeästi ase- ja johtamisjärjestelmien puolella, vaikka määrällisesti mitattuna ajoneuvojen kunnossapito vieneekin voiton. Kunnossapidon ohessa korjaamon elektroniikkaosaston henkilöstö on mittavalla panoksella mukana valtakunnallisissa ilmatorjunnan ase- ja johtamisjärjestelmähankkeissa.

Varasto-osaston päätehtävä on varusmieskoulutuksen materiaalin tukeminen. Lisäksi se nimensä mukaisesti varastoi materiaalia.

Kuljetuskeskus toteuttaa varuskunnan kuljetuspalvelut. Kuljetuskeskus vastaa varuskunta-ajojen järjestelyistä, ajoneuvojen vuokrauksista ja kuljetuspalveluiden hankinnoista. LAPLSTO:lla on pieni kuljetusorganisaatio joka suunnittelee joukkonsa kuljetuspalveluiden tarpeen. Joukko-osastot suunnittelevat oman erikoiskalustonsa käytön itse. Lisäksi kuljetuskeskus toteuttaa joukkotuotannon mukaisen varusmiesten ja henkilökunnan kuljettajakoulutuksen varuskunnassa.

Terveysasema/SOTLK vastaa varusmiesten lääkintähuollosta, lääkintähenkilöstön koulutuksesta sekä varuskunnassa toimivien joukkojen palkatun henkilöstön työterveyshuollosta. Erikoispiirteensä terveysasemalla on erityistyöterveyshuollon ja lentäjävälintoihin liittyvien työterveyspalvelujen tuottaminen.

Muonituksen osalta kukin toimija sopii tarpeensa suoraan ROVMUKE/PURU:n kanssa.

MAANPUOLUSTUSTYÖ

EVERSTILUUTNANTTI
PEKKA HELASTERÄ

Suomalaisten maanpuolustustahto on poikkeuksellisen korkea, kun sitä verrataan muihin maihin. Se on ollut sitä jo vuosikymmeniä. Vaikka yhteiskunnassa ja ympäröivässä maailmassa on viime vuosina tapahtunut melkoisia muutoksia, suomalaisten halu puolustaa omaa maataan on säilynyt hämmästyttävän korkeana. Mistä tämä korkea maanpuolustustahto johtuu? Kysymyksen tuskin löytyy yksiselitteistä vastausta. Siihen vaikuttavina tekijänä pidetään yleisesti viime sotien kokemuksia, perinteitä, Suomen maantieteellistä sijaintia, suomalaisten kansanluonnetta sekä yhtenä tärkeimpänä yleistä asevelvol-

lisuutta, joka sitoo kaikki suomalaiset maanpuolustukseen. Maanpuolustustahtoa ei voi kuitenkaan pitää itsestäänselvyytenä varsinkin kun muutokset ympäröivässä maailmassa jatkuvat eikä varsinaisia maamme ulkoista turvallisuutta uhkaavia tekijöitä ole näköpiirissä. Yksi tärkeimmistä tavoista ylläpitää maanpuolustustahtoa on maanpuolustustyö, eli kiihkoillen vaan asioista avoimesti ja asiallisesti kertoen.

Miten, missä, milloin ja kuka sitten tekee maanpuolustustyötä? Tässä kirjoituksessa on yksi näkemys siitä, mitä maanpuolustustyö voisi olla. Oma näkemykseni on se,

että kaikki puolustusvoimissa palvelevat, niin sotilaat kuin siviilit tekevät omalla tahollaan ja lähes koko ajan maanpuolustustyötä, joko tiedostaen tai tiedostamattaan. Tämä on hyvä myös jokaisen Lapin Ilmatorjuntarykmentissä palvelevan muistia.

Asevelvollisuuslain mukaan jokainen suomalainen mies on asevelvollinen. Tämä tarkoittaa sitä, että lähes kaikki suomalaiset miehet osallistuvat aluetoimistojen järjestämiin kutsuntoihin. Kutsunnat ovat pääosalle nuorista ensimmäinen kerta, kun he ovat henkilökohtaisesti tekemisissä puolustusvoimien kanssa. Tämä asettaa kutsuntojen järjestämiselle omat vaatimuksensa. Kutsuntoja voidaan hyvällä syyllä pitää hyvin tärkeänä maanpuolustustyön kannalta. Niissä luodaan nuorille ensimmäinen mielikuva puolustusvoimista ja sen henkilöstöstä. Samoin on tilanne naisten vapaaehtoisen asepalveluksen valintatilaisuuden osalta. Kutsuntojen lisäksi Lapin Aluetoimiston asiakaspalvelu tekee maanpuolustustyötä joka päivä. Asevelvollisten yhteydenottoihin on aina suhtauduttava vakavasti ja asiallisesti, huolimatta vaikkapa asiakkaiden joskus jopa epäasiallisesta käytöksestä. Asiakaspalvelussa joudutaan lähes päivittäin selvittämään mitä merkellisimpiä ja joskus jopa haastavia asevelvollisia ja joskus myös veteraaneja koskevia asioita.

Asevelvollisten koulutus, olivat kyseessä sitten varusmiehet tai reserviläiset, on aina yksi tärkeimmistä maanpuolustustyön jaksoista, vaikka sitä ei koulutusta antaessaan välttämättä ajattele. Jokainen kouluttaja luo kuitenkin omalla toiminnallaan ja käytöksellään kuvaa myös puolustusvoimista ja on osaltaan muokkaamassa suomalaisten mielikuvaa puolustusvoimista. Tämä asia olisi hyvää pitää mielessä jokapäiväisessä koulutustyössä.

Joukko-osastojen, kuten Lapin Ilmatorjuntarykmentin, yksi merkittävimmistä maanpuolustustapahtumista, on kaksi kertaa vuodessa järjestetyt valatilaisuudet, joihin perinteisesti liittyy myös omaisten päivä. Nämä tapahtumat ovat mitä parhaita maanpuolustustyötä, pidetään ne sitten varuskunnassa tai jossain Lapin kunnassa. Puolustusvoimien näkyvyyden kannalta Lapin Ilmatorjuntarykmentin ja Lapin Lennoston perinteisesti kesän saapumiserän valatilaisuudet, jotka järjestetään usein niin sanottuna maakuntavalana, ovat korvaamattomia ja ensiarvoisen tärkeitä maanpuolustustyön muotoja. Useissa paikoissa valatilaisuus saattaa olla kyseisen kunnan vuoden päätapahtuma, ainakin osallistujamäärissä mitattuna. Valatilaisuudet ovat säilyttäneet oman paikkansa tärkeänä tapahtumana suomalaisten keskuudessa. Niitä tullaan seuraamaan pitkänkin matkan päästä. Oman lapsen tai lapsenlapsen valatilaisuus koetaan edelleen tärkeänä perinteinä. Ihmisten halu osallistua näihin tapahtumiin kertoo omalla tavallaan suomalaisten maanpuolustustahtosta. Valatilaisuudet kalustoesittelyineen tarjoavat erinomaisen tilaisuuden lisätä ihmisten tietämystä puolustusvoimista ja sen tehtävistä.

Valatilaisuuksien ohella ympäri Pohjois-Suomea järjestettävät erilaiset messut ja vastaavat näyttelyt ovat yksi tehokas tapa maanpuolustustyön tekemiseen. Puolustusvoimien näyttelyosastot ovat perinteisesti olleet hyvin suosittuja. Nuoremmat tulevat tutustumaan kalustoon ja vanhemmat, varusmiespalveluksen jo suorittaneet muistelemaan omaa varusmiespalvelusaikaansa. Tällaisiin tapahtumiin osallistuminen vaatii yleensä melkoisen työmäärän, mutta lopputulos on poikkeuksetta hyvä, ainakin saadun palautteen perusteella. Esimerkiksi Oulussa järjestettävät suurmessut ovat olleet puolustusvoimien kannalta aina menestyksellisiä. Lapin Ilmatorjuntarykmentti on esitellyt messuilla omaa toimintaansa ja kalustoa. Koululaisille suunnatut koulutusmessut ovat ainutlaatuisia tilaisuuksia kertoa nuorille monipuolista informaatiota puolustusvoimista, sen tarjoamasta koulutuksesta sekä mahdollisista työtehtävistä.

Lapin Ilmatorjuntarykmentin osalta pitää tietysti mainita Lapin Sotilassoittokunta, jonka näkyvyys ja maine Lapissa on todella hyvä. Soittokunnan toimintaa on esitelty tarkemmin edellisessä Valojuova-lehdessä. Suomessa on perinteinä ollut pyytää puolustusvoimien edustajia pitämään tervehdyssanoja, juhlapuheita ja esitelmää erilaisiin tapahtumiin ja juhliin. Yleensä nämä vastuut lankeavat joukko-osaston johdon hoidettavaksi. Nämä tilaisuudet, vaikka ne yleensä ovatkin viikonloppuisin, ovat puolustusvoimien edustajille erinomaisia mahdollisuuksia maanpuolustustietoisuuden lisäämiseen.

Maanpuolustustyötä voi tehdä ja tehdään monella eri tavalla. Edellä on kerrottu muutamia keskeisiä tapoja. Muitakin tapahtumia ja menetelmiä varmasti on. Yhteenvetona voisi todeta, että jokainen Lapin Ilmatorjuntarykmentissä työskentelevä sotilas ja siviili tekevät joka päivä maanpuolustustyötä jollain tavalla, myös kasarmialueen ulkopuolella. Tämä kannattaa muistaa jokapäiväisessä toiminnassa. Toimimme ympäröivässä yhteiskunnassa eri tehtävissä, ovat kyseessä sitten viralliset luottamustehtävät, harrastustoiminta tai sitten yhdessäolo sukulaisten ja ystävien kanssa, olemme aina jollain tavalla puolustusvoimien edustajia ja maanpuolustustyön tekijöitä. Se, miten me tuomme joukko-osastoa ja puolustusvoimia esille saattaa hyvinkin vaikuttaa ihmisten mielikuviin maanpuolustuksesta ja sitä kautta maanpuolustustahtoon. Aktiivinen osallistuminen puolustusvoimien ulkopuoliseen toimintaan poistaa todennäköisesti kaikenlaisia ennakkoluuloja ihmisten mielistä.

Kuten alussa tuli todettua, suomalaisten korkea maanpuolustustahto on nyky maailmassa poikkeuksellinen ilmiö. Sen eteen jokaisen meistä kannattaa tehdä töitä joka päivä. Maanpuolustustahto on kenties keskeisin tukipilari puolustusvoimille. Kansalaisten tuki toiminnallemme on ratkaisevan tärkeää. Meidän kaikkien kannattaa muistaa, että emme tee työtä vain itsellemme tai Lapin Ilmatorjuntarykmentille vaan Suomelle ja suomalaisille.

HENKILÖSTÖASIAT

Uudet vakituiset ja määräaikaiset rykmenttiläiset

11.1.2010 - 10.1.2015 kersantti Niko YLIKULJU
 18.1.2010 - 30.4.2015 kersantti Joonas KARHU
 8.3.2010 toimistonhoitaja Tuija SIPOLA
 1.5.2010 - 30.4.2015 alikersantti Antti ELONEN
 1.6. - 31.12.2010 varastonhoitaja Juha LAKKALA
 27.8.2010 luutnantti Janne MÄÄTTÄ

Siirto rykmenttiin

1.1.2010 toimistosiihteeriksi Salme ALARAASAKKA Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 toimistosiihteeriksi Ritva ENBERG Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 everstiluutnantti Pekka HELASTERÄ Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Jussi HOKKANEN Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 kapteeni Raine HUIKURI Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 yliluutnantti Vesa KYLMÄOJA Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Harri LAIHO Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 toimistosiihteeriksi Tarja LEHTOVIRTA Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 toimistosiihteeriksi Kaisa LOUKKOLA Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 toimistosiihteeriksi Riitta LUKKARINEN Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 kapteeni Vesa LUMME Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Pekka RANKINEN Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Tero REPO Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Jyrki RONKAINEN Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 toimistosiihteeriksi Marja-Leena SAVUKOSKI Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 majuri Jukka SOINI Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 yliluutnantti Jari TENNO Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.1.2010 yliluutnantti Kari VALKAMA Lapin Sotilasläänin Esikunnasta
 1.2.2010 järjestelmäinsinööri Eija TENNILÄ Pohjois-Suomen Johtamisjärjestelmäkeskuksesta
 1.9.2010 everstiluutnantti Ari GRÖNROOS Porin Prikaatista

Siirto rykmentistä

1.2.2010 yliluutnantti Petri MATINLOMPOLO Lapin Lennostoon
 1.4.2010 majuri Petri AHO Lapin Lennostoon
 1.7.2010 sotilaspastori Jouni PARVIAINEN Kainuun Prikaatiin
 1.9.2010 everstiluutnantti Hannu KYLMÄNIEMI Keski-Suomen Alueoimistoon

Eläkkeelle

1.4.2010 kapteeni Arto LUOSUJÄRVI
 1.4.2010 luutnantti Onni VAARALA
 1.4.2010 varastonhoitaja Ali POIKAJÄRVI

Onni Vaarala

Arto Luosujärvi

Ali Poikajärvi

YLENNYKSET JA KUNNIAMERKIT 4.6.2010

YLENNYKSET:

kapteeniksi yliluutnantit Jarno HANHISALO, Tommi JÄÄSKELÄINEN, Mikko KUUSISTO
 yliluutnantiksi luutnantit Jarmo AIKIO, Henri HAAHTI, Petri KONTASAS, Juha RANTALA, Pasi VÄISÄNEN
 teknikkoyliluutnantiksi teknikkoluutnantti Jussi-Pekka LESKINEN
 vääpeliksi ylikersantit Jussi HUTTUNEN, Jari LAKKALA
 ylikersantiksi kersantti Henri KOLEHMAINEN
 kersantiksi alikersantit Erno JÄÄSKELÄINEN, Mika KORTETJÄRVI, Matti LEINONEN

PALVELUSARVOT:

vääpeli Miika KKOIVISTO, ylikersantti Mikael PETRELIUS

KUNNIAMERKIT:

Suomen Leijonan ritarimerkki: kapteenit Toivo KANGAS, Juhani LUKKARINEN, teknikkokapteeni Jarmo LAITINEN,
Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi: yliluutnantit Vesa-Petteri KYLMÄOJA, Jari TENNO
Suomen Leijonan ansioristi: arkistonhoitaja Kristiina KANTOLA, tiedotussiihteeriksi Jaana VIENOLA
Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein: taloussiihteeriksi Laina LUUSUA, vääpeli Pekka TENNILÄ
Suomen Valkoisen Ruusun mitali: vääpeli Mika ASPEGREN
Valtion virka-ansiomerkki: toimistosiihteerit Vuokko MIETTUNEN, Sirpa RAUTIO

Lippujuhlapäivänä Lapin Ilmatorjuntaristillä palkittiin upseerikokelaat Ilmo Määttä ja Sebastian Sunnarborg. Kuvassa oleva Sunnarborg on ammattitaitoinen ja itsensä liikoon laittava sotilasjohtaja, joka omalla johtajakäytännöllään luo ryhmäänsä erinomaisen taisteluhengen ja yhteenkuuluvuuden tunteen.

Lippujuhlapäivänä vannottiin virkavalan ja tai annettiin virkavakuutus. Kuvassa esilukijana toiminut hovioikeudenneuvos Pasi Oikkonen Rovaniemen Hovioikeudesta sekä osa virkavalan vannonjista.

4.6.2010 ylennyksen saaneiden komeaa rivistöä. Onnitteluvuorossa yliluutnantti Henri Haahti.

TAPAHTUMIA MEILLÄ JA MUUALLA

LAPITR:n komentaja evl Hannu Kylmäniemi toivottaa puolustusvoimain komentajan tervetulleeksi rykmenttiin.

PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJAN TARKASTUS

Puolustusvoimain komentaja kenraali Ari Puheloinen tarkasti Lapin Ilmatorjuntarykmentin 4.2.2010. Komentajalle esiteltiin joukkotuotantoa, henkilöstöasioita, varusmieskoulutusta sekä operatiivista suunnittelua. Ohjelmaan kuului myös rykmentin henkilöstön tapaaminen.

Teknikkokapteeni Raimo Heikkilä esittelee elektroniikkaosaston toimintaa.

MAARIT AIRAKSINEN

KATSE PIANOON PÄIN!

Lapin-, Pohjan- ja Kainuun Sotilassoittokuntien yhteiskonsertti pidettiin 25.3. Rovaniemellä ja 26.3. Muoniossa. Konsertin solistina toimi musiikin moniottelija Iiro Rantala ja konsertin johtajana Lapin Sotilassoittokunnan päällikkö musiikimajuri Juha Tiensuu.

Kotiuttamisjuhlassa palkitut:

Paras ampuja: alik Juha Hankonen
 Ilmatorjuntasäätiön levyke: vänr Lassi-Pekka Veteläinen ja kers Matti Jaatinen
 Rovaniemen Reserviupseerikerho ry: vänr Petteri Sainio
 Rovaniemen Reserviläiset ry: kers Miikka Meriläinen ja tkm Juha Leppänen
 Lapin Ilmatorjuntaupseerit ry: vänr Samu Silvola
 Lapin IT-kilta: kers Tuomas Haaranieni, korpr Mikko Antinkaapo ja tkm Michael Sihvola
 Autoliiton Rovaniemen osasto: tkm Mikko Mäntykenttä
 Sisu Auto: korpr Miika Kannala

KOTIUTTAMISJUHLA 8.1.2010

...Itselleni armeija on ollut kasvattava kokemus. Tiedän, se kuulostaa kliseiseltä, mutta niin se on. 24 vuoden ikään ja pienen yrityksen perustaneena ajattelin jo kokeneeni aika paljon ennen armeijaan tuloa, mutta sitä mitä kokee ja oppii armeijassa, voi todella oppia vain armeijassa. En puhu nyt sotilaan perustaidoista, jotka toki ovat tuikei tärkeitä, vaan puhun elämän perustaidoista. Missään muualla ei erilaiset ihmiset kohtaa yhtä monimuotoisesti ja määrällisesti kuin täällä. On suunnaton rikkaus oppia tuntemaan niin paljon hienoja ihmisiä ja oppia toimimaan heidän kanssaan. Selvää on, ettei ihan kaikkien kanssa voi ystävystyä, mutta kaikkien kanssa voi toimia yhtenäisenä joukkona. Tämä on tärkeä oppi myös kasarmien porttien ulkopuolelle. Armeijan myötä olen myös oppinut luottamaan itseeni enemmän. Nyt tiedän että pystyn. Täällä, toisin kuin usein työelämässä, annetaan toinen ja kolmaskin mahdollisuus yrittää uudestaan. Ensimmäinen yritetään ja erehdytään, mutta sitten onnistutaan! Ja se on hieno tunne - me tehtiin se! Pienen itsetunnon kohotuksen kokeneena on helppo palata siviiliin ja oman elämän haasteiden pariin...

Muun muassa näillä sanoilla arvioi varusmiespalvelustaan kotiuttamisensa kynnyksellä ollut vänrikki Jarmo Turula.

Reilu palveluskaveri: tkm Henri Kokkonen
 Rovaniemen sotilaskotiyhdistys: tkm Tapio Katajala, tkm Jaakko Piippo, tkm Arttu Mäkelä, tkm Markus Ojala, alik Teemu Rautio, alik Teemu Palosaari.
 Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendit: vänr Jarno Turula, kers Juho Tissari, tkm Ville Kanervo.

KOTIUTTAMISJUHLA 8.4.2010

Kotiuttettavina olivat viime vuoden heinäkuussa palvelukseen tulleet sotilaspoliisit, lääkintämiehet ja soittajat. Yhteensä sotilaspassin sai käteensä 57 varusmiestä. Perinteiseen tapaan kotiuttamisjuhlassa palkittiin palveluksensa erityisen hyvin suorittaneita varusmiehiä.

Sotilaspoliisipalkinto: korpr Arttu Vähänen
 Paras ampuja: tkm Jesse Keskiäho
 Lapin IT-killan palkinto: tkm Miikka-Veli Järvenpää,
 Rovaniemen Reserviläiset ry: tkm Ville Sulasalmi
 Sotilaskotiyhdistyksen palkinto: tkm Sami Katainen
 Reilu palveluskaveri: tkm Paavo Ollikainen
 Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi: korpr Arttu Vähänen

Kuvassa parhaana sotilaspoliisina sekä Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendillä palkittu korpraali Arttu Vähänen.

KOULUTUSMESSUT 27. - 28.1.2010

Joka vuotinen opiskelijoille suunnattu tapahtuma - Koulutusmessut - järjestettiin Rovaniemellä jo 11. kertaa ja yhtä monta kertaa on rykmentti ollut mukana esittelemässä toimintaansa. Rykmentillä on ollut jo usean vuoden ajan yhteinen osasto Jääkäriprikaatin kanssa. Kokoonpano ja toiminta on muotoutunut vuosien varrella naapurijoukko-osaston kanssa erittäin toimivaksi. Simulaattoriammunta on vuodesta toiseen merkittävässä roolissa ja vetää helposti nuoria ja vähän vanhempiakin puolustusvoimien osastolle ja niin oli myös tänä vuonna. 12.7 ITKK:lla kävi taitoansa kokeilemassa muiden mukana myös Rovaniemen kihlakunnan nimismies Martti Kallio sekä kenttäjohtaja, ylikonstaapeli Kari Vainio. Hyvin oli kummallakin herralla taito hyppysissä ja koneet tulivat helposti alas. Ate Hiltunen Rovaniemeltä puolestaan ampui Eko-aseella 45 pistettä, joka oli messujen parhaimpia tuloksia.

SOTILASVALA- JA VAKUUTUS 26.2.2010

Rykmentin ja lennoston yhteistä sotilasvala- ja vakuutuspäivää vietettiin kipakassa -25 pakkasessa 26.2.2010 Rovaniemellä. Uusia tykkimiehiä ja lentosotamiehiä leivottiin yhteensä noin 450. Varusmiesten läheisiä oli pakkasesta huolimatta saapunut juhlistamaan päivää noin 1700 henkeä. Vakuutuksen esilukijana toimi kouluneuvos Signe Happonen ja valan esilukijana Rovaniemen kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Heikki Autto.

LAPIN ALUETOIMISTON PERINNEPÄIVÄ 24.2.2010

1.1.2010 perustettu Lapin Alue toimisto vaalii lakkautetun Lapin Sotilasläänin Esikunnan ja sen edeltäjien perinteitä. Alue toimiston perinnepäivä on sama, kuin oli aikanaan Lapin Sotilasläänin Esikunnalla eli 24.02.2010.

Ensimmäisen perinnepäivän ohjelma alkoi aamulla kahvitilaisuudella Korkalovaarassa. Tilaisuudessa

palkittiin vuoden 2009 LAPSLE:n parhaana ampujana Lapin Lennostoon 1.1.2010 siirtynyt yliluutnantti Jyrki Syväniemi sekä vuoden positiivisena liikujana kapteeni Raine Huikuri. Kahvitilaisuuden jälkeen henkilöstö kokoontui Talvi- ja jatkosodan muistomerille kunnioittamaan sankarivainajien muistoa. Seppelien laskivat alue toimiston päällikkö everstiluutnantti Pekka Helasterä, yliluutnantti Vesa Kylmäoja sekä toimistos sihteeri Ritva Enberg. Perinnepäivän päätteeksi järjestettiin Someroharjun muonituskeskuksessa pienimuotoinen juhla lounas, johon osallistui oman henkilöstön lisäksi alue toimiston keskeisiä yhteistoimintakumppaneita. Lounaan yhteydessä Lapin Sotilasläänin perinneyhdistyksen hallituksen puheenjohtaja eversti Juhani Helasterä luovutti perinneyhdistyksen vuoden 2009 kannustus stipendin majuri Harri Laiholle.

VALTAKUNNALLISEN MAANPUOLUSTUSKURSSIN INTERNAATTIVAIHE 23. - 25.3.2010

193. Maanpuolustuskurssi vieraili 23. - 25.3.2010 rykmentissä ja lennostossa. Kurssin kokonaisvahvuus oli noin 60 henkilöä, joista nelisenkymmentä osallistui internaattivaiheeseen Rovaniemellä. Kurssilaisten majoitus ja ryhmätyötilat oli järjestetty 3. Ilmatorjuntapatterille. Kolmen päivän aikana osallistujat saivat muun muassa monipuolisen esittelyn kummankin joukko-osaston koulutuskalustosta ja toiminnasta. Kurssilaiset saivat kokeilla myös ampumista ekoaseella sekä Manpadilla.

KOULUN JOHDON MIETTEITÄ

"ÄLÄ TSEMPPIÄ, HAE VEMPPÄÄ.
EIPÄS VAAN TEHDÄÄN ASIAT NIIN HYVIN, ETTEI TARVI SITTEN MYÖHEMMIN HÄVETÄ.
VAI KUINKAS SE SITTEN OIKEESTI MENIKÄÄN..

Nyt jo kohta kotiutuvat upseerikokelaat, kersantit ja alikersantit, teistäänkin me selvisimme kunnialla. Kurssinne muistetaan monesta asiasta vielä pitkään. Kurssilta jäi varmaan monia ikimuistoisia hetkiä. Ohjuslinjankin päätehtävä tuntui välillä olevan tappioiden tuottaminen itselleen varuskuntasairaalan välittömässä läheisyydessä. Ohjuslinjahan taisteli kaikesta huolimatta esimerkillisin tavoin välisodassa viimeiseen mieheen.

Kurssilla sattui kaikenlaista, mutta toivottavasti näistä negatiivistakin asioista otitte opiksi ja kuuntelitte, mitä vanhemmat sotilaat teille kertoivat. Uskomme, että otitte oppia virheistä ja niistä on teille tulevaisuuden haasteisiin hyötyä. Sotilas tekee ja vastaa omista tekemisistään. Johtajan rooli näissä tekemisissä on aina suurennuslasin alla. Esimerkillinen ja oma-aloitteinen johtamistyyli on hyvän johtajan ominaispiirteitä. Kurssin aikana oma-aloitteisesta toiminnasta antoi sotilaspoliisilinjan koulun johtajalle hyvän näytön. Taisteluampumaharjoituksessa, ilman kenenkään antamaa käskyä, oppilaat alkoivat omatoimisesti purkaa ammuntaa pitkän taisteluammuntapäivän jälkeen. He olivat hyvän ryhmähengen omaava porukka.

Kurssin aikaan mahtuu monia käänteitä. Motivaatiota joudutte varmasti hakemaan välillä kissojen ja koirien avulla. Kuitenkin voidaan todeta, että kokonaisuudessaan olitte monia kursseja paremmalla motivaatiolla mukana koulutuksessa ja muissa kurssin aikana tapahtuneissa tapahtumissa. Otetaan esimerkkinä sotaveteraanikeräys, missä keräsitte enemmän rahaa, kuin aliupseerikurssi koskaan.

2/09 kurssilla koulutettiin aliupseerit ilmatorjunta-ohjusjärjestelmä 05:lle ja Pohjois-Suomen sotilaspoliisialiupseerit. Kurssin aloitusvahvuus oli 120 oppilasta. Reserviupseerikouluun komennettiin 28 upseerioppilasta ja erikoisaliupseerikurssille 7 aliupseerioppilasta. Kurssi jouduttiin keskeyttämään erinäköisin syin neljältä oppilaalta. Te, jotka kurssin suoritte, voitte olla ylpeitä kurssin läpäisemisestä! Ja niille, jotka jouduttiin vasten tahtoaan kurssille käskemään, niin kurssin läpäiseminen ja johtajakoulutus antaa varmasti paljon eväitä tuleviin elämän haasteisiin.

Kurssilla oli varmasti monta antoisaa ja vähemmän antoisaa kokemusta. Onneksi aika kultaa muistot.

Varmaankin yhtenä kurssin tähtihetkinä olivat "Rämäpää"-ryhmätaitokilpailun lisäksi haastavat sotaharjoitukset. "Rämäpää"-kilpailu teidän kurssilla jäi hiukan vaatimattomammaksi totutusta, koska pelätty sikainfluenssa antoi varuskunnassa epidemian merkkejä juuri tähän aikaan. Aliupseerikoulun kahden oman ilmatorjuntaharjoituksen ja jalkaväkitaisteluharjoituksen lisäksi sotilaspoliisit kävivät Pohjois-Suomen Sotilasläänin sotilaspoliisiharjoituksessa ja ilmatorjuntalinjat Lohtajan valtakunnallisessa ilmatorjuntaharjoituksessa. Kaikki linjat osallistuivat myös patteriston taisteluampumaharjoitukseen ja alueelliseen sotaharjoitukseen 'AAPA 2009'.

Kurssilta saitte varmasti repullisen eväitä loppuelämäänne varten. Haluamme kuitenkin muistuttaa, että johtajana kasvaminen on elinikäinen prosessi. On teistä itsestänne kiinni, miten kehittäte itseänne kurssilla opittujen perusteiden avulla.

Kun tämä lehti ilmestyy, olette kotiuttamisen kynnyksellä. Toivottavasti olette yleisesti ottaen tyytyväisiä saamaanne koulutukseen. Toivottavasti jokainen laitto johtajana kaiken peliin joukkotuotantoyksiköissä ja sai sitä kautta hyvää kokemusta johtamiskäyttämiseen. Koskaan ei ole täysin valmis. Teidän jokaisen sodanajan tehtävä on tärkeä! Joukko on juuri niin vahva, kuin heikoin lenkki. Toivomme teille onnea ja menestystä tulevaisuuden haasteissa. Näemme varmasti vielä tulevaisuudessa kertausharjoituksissa. Tehkää tästä eteenpäinkin asiat niin, ettei tarvitse jälkikäteen hävetä.

Kiittäen!

kapteeni Rami Takamaa &
ylliutnantti Mikko Kuusisto

KURSSIJUHLAN PALKITSEMISET JA MUISTAMISET

Koko kurssin priimus: alikersantti Joel Eriksson
Sotilaspoliisilinjan priimus: alikersantti Juuso Martti Laitinen
Tulenjohtolinjan priimus: alikersantti Henri Mommo
Hyvä Johtaja-palkinto: alikersantti Lauri Kamula
Aliupseerikoulun kuntokilpailun voittaja: alikersantti Aki Vähäsöyrinki

NH 90 -helikopterin ohjaimissa koulun johtaja kapteeni Rami Takamaa. Vasemmalla tulenjohtolinjan johtaja yliluutnantti Niko Hämäläinen, koulun varajohtaja yliluutnantti Mikko Kuusisto sekä ohjuslinjan johtaja yliluutnantti Pekka Ruuho. Kuvasta puuttuvat sotilaspoliisilinjan johtaja yliluutnantti Markku Rimpiläinen sekä koulun väepeli luutnantti Ilkka Kaihua.

- * Kotimaiset LÄMPÖÄSSÄ - maalämpöjärjestelmät.
- * Markkinoiden laadukkaimmat ilmalämpöpumput (Mitsubishi, LG, Fujitsu...) alkaen 1 390€/asennettuna
- * Ilmasta veteen lämpöpumput (Mitsubishi, Fujitsu, Daikin)

* GREEN ROCK-jätevesijärjestelmät.

Tilaa veloitukseton kotikäynti!

POHJOLAN EKOLÄMPÖ

Pertti Juutinen
puh. 044 0458871

OPPILASKUNNAN PUHEENJOHTAJAN PALSTA

ALIKERSANTTI
ATTE SUOMINEN

Kapeat punkat, vihreät kaapit ja vaisut tupakaverit toivottivat tervetulleeksi AUK:uun. Juuri kun olimme oppineet tuntemaan alokaskauden kaverit, tehtiin valinnat erikoiskoulutusta varten. Neljästä eri joukko-osastosta valittiin niin kutsuttu ”kerma” ja lähetettiin Rovaniemelle Aliupseerikoulun sotilaspoliisilinjalle. Joten kun minä jätin nuo lennoston siniset P-kauden ajat ja tulin tänne iki-ihanaan toiseen ilmatörjuntapatteriin, oli vastassa monet uudet kasvat. En voi sanoa, että AUK:uun saapuminen olisi ollut miellyttävä kokemus, koska olo oli kuin olisi aloittanut koko intin alusta. ”Koti-ikävä” oli kova, ja tiedossa oli, että tästä se armeija lähtisi vasta käyntiin. ”Teidät on nyt valittu maan parhaaseen johtajakoulutukseen, joten teiltä odotetaan paljon enemmän kuin P-kaudella”, patisti koulun johtaja kapteeni Rami Takamaa ensimmäisellä oppitunnilla. Muutama päivä myöhemmin, kun juttukin alkoi luistaa linjakavereiden kanssa, olo helpottui ja alkoi tuntua, että tännehan sitä halusikin.

Vaikkei AUK 1:n aikana saatukaan juuri linjakohtaista koulutusta teki linjan johtaja ylil Markku Rimpiläinen ja kouluttaja ltn Jarno Hagberg 100% varmuudella ajasta hauskaa ja kunnon nauruja saatiin useammin kuin kerran. Ei voi kuin muistella ilolla sitä, kun olet tulossa 17 m tornista alas köyden varassa ja herra yliluutnantti sanoo, että ”ei hemmetti, tuohan menee kohta poikki tuo lanka!”. Laskeutumiskoulutus oli leirien lisäksi yksi monista mielenkiintoisista koulutuksista, joita tuo parivaljakko meille opetti. Leireistä puheen ollen, niitä ei AUK:sta myöskään puuttunut. Tutuksi tulivat niin kaatosateet, kuin kirpeät pakkasaamutkin. ITTST-harjoituksissa saimme paneutua myös trangian, tai niin kuin meillä sanotaan triangelin, saloihin. Sissimuonapakkauksista ei muona loppunut. Sitä nimittäin riitti aina ihan kotiinkin viemisiksi.

Näin AUK:n loppupuolella, kun alikersantin aurat siintävät jo hyvin lähellä, alkaa olo olla hieman haiseva. Neljä kuukautta on vietetty erittäin hyvässä seurassa ja loistavassa koulutuksessa. Kavereita on tullut niin paljon, ettei pientäkään osaa kerkeä enää AUK:n jälkeen näkemään. Voin olla varma, ettei kurssijuhlan jälkeen yksikään uusi alikersantti lähde täysin mielellään pois Aliupseerikoulusta. On tämä ollut kaikille kuitenkin jonkin verran miellyttävä kokemus, vaikka huonojakin hetkiä on mahtunut joukkoon. Toinen asia mistä olen täysin varma; jälleennäkemisiä tulee olemaan. Eikä todennäköisesti vasta siviilissä, vaan myös J-kausi voi tulla muutaman yllätyksen mukanaan.

NITE, Brittien ASE-lehti eliittijoukkojen valinta

Englannin Special Air Service (SAS) on ainakin länsimaisen historiankirjoituksen mukaan kaikkien erikoisjoukkojen esikuva. Nimilyhenteestään huolimatta kyseessä ei ole ilmavoimien yksikkö. Heidät on koulutettu alun perin toisen maailmansodan kaukopartioiksi Afrikan taistelukentille ja sen jälkeen kaikissa olosuhteissa. Tällaisessa käytössä kello(-kin) joutuu koville. Englannin puolustusministeriö (UK MOD) on hyväksynyt käyttöönsä Nite-kellot, jota on myös hankittu erikoisjoukoille. Huom: Patterin kesto on aina ohjeellinen arvo ja riippuu mm. kellon käyttöolosuhteista. Kaikkien Nite-kellojen viisarit on varustettu itsevalaisevin ampullein, jotka valaisevat umpipimeässäkin noin 25 vuotta (valmistajan takuu 10 vuotta).

Nite MX10 (NATO -varastokoodi 6645- 99-133-5227) on SAS:n valinta. Laadukas sveitsiläinen Ronda-kvartsikoneisto päivävyrillä ja 45 kuukauden patterilla. 100 metriin vesitiivis, heijastamaton safiirilasi, mustattu teräskuori ja ruuvein kiinnitetty ranneke.

Halkaisija/paksuus/paino: 42mm/10,75 mm/76 g.100 -kertaa perinteisiä itsevalaisevia viisareita kirkkaammat viisarit.

Hinta 239 euroa+ postiennakkokulut.

Nite MX20 on Hollannin Kuninkaallisen Laivaston Merijal-käviän (Netherlands RNLMC) valinta. Laadukas sveitsiläinen Ronda-kvartsikoneisto päivävyrillä ja kymmenen vuoden (3V) patterilla. 200 metriin vesitiivis, heijastamaton safiirilasi, mustattu teräskuori ja ranneke ja ruuvein kiinnitetty ranneke. Kierrenuppi.

Halkaisija/paksuus/paino: 45mm/13,35 mm/110-172 g.100 -kertaa perinteisiä itsevalaisevia viisareita kirkkaammat viisarit. **Hinta** 299 (polymeeriranneke) tai 349 euroa (teräsranneke) + postiennakkokulut.

Nite MX30 on kirkas versio MX20-mallista. **Hinta** 299 (polymeeriranneke) tai 349 euroa (teräsranneke) + postiennakkokulut.

Nite MX50 on laadukas kronografi, eli ajanottokello. 1/10-sekunnin tarkka sveitsiläinen Ronda-kvartsikoneisto päivävyrillä ja neljän vuoden patterilla. 200 metriin vesitiivis, heijastamaton safiirilasi, mustattu teräskuori ja ranneke ja ruuvein kiinnitetty ranneke. Kierrenuppi.

Halkaisija/paksuus/paino: 45mm/13,35 mm/116-180g.100 -kertaa perinteisiä itsevalaisevia viisareita kirkkaammat viisarit. **Hinta:** 379 (polymeeriranneke) tai 434 euroa (teräsranneke) + postiennakkokulut.

Nite MX40 on kirkas versio MX50-mallista. **Hinta:** 379 (polymeeriranneke) tai 434 euroa (teräsranneke) + postiennakkokulut.

TILAUKSET JA LISÄTIETOJA

aselehti@aselehti.fi - www.aselehti.fi

ASE-lehti

ASE-lehti

OHJUSLINJA 2/09

Tupa 2:

Joonas "J13" Alaraudanjoki
Aleksi "Lipastaja" Alavuotunki
Aapi "Tonttu" Elonen
Joel "Hirvimoukku" Eriksson
Jussi "Aivastus" Haapala
Michael "Pokerface" Hakasalo
Jonne "Bob" Honka
Jaakko "Naturi" Jokinen

Tupa 3:

Samuli "Muli" Jylhä
Juho-Pentti "Sid" Kalermo
Timo "NKV" Kivelä
Joonas "Jokkelikinttu" Kuttilainen
Juho "Biitti" Kuusikko

Tupa 4:

Petri "Homeboy" Määttä
Jani "Bodybuilder" Niskala - Aina kaappi auki
Tuukka "43 senttiä" Saarenketo
Mikko Tikka
Jonne "Ninza" Vahtera
Ippo Valvio
Miska "VMTL" Viholainen
Aki "Aina lomilla" Vähäsöyrinki

RUK/E-AUK

Susanna Hyvärinen
Tomi "Keho" Junntila
Saara Karjalainen
Joonas "Ryhti" Kähkönen
Vili Laitinen
Antti Mikkonen
Ilmo "Fitness" Määttä
Anders "Norjalainen valaan pyytäjä" Sunnarborg
Iiro Vanhanen

Manpad valmiina ammuntaan.

OHJUSLINJAN ITTST 2

TIISTAI:

Ohjuslinjan oppilaat nostavat tutut tavarat – aina teltoista piuhoihin – niille kuuluviin ajoneuvoihin. Ilmatorjuntataisteluharjoitus 2 on edessä, tavoitteena saada jokainen oppilas hallitsemaan johtajalta vaadittava fraseologia. Jokainen oppilas kuitenkin tietää, että harjoituksen toiminta ei jää pelkästään puheharjoituksiin, sillä ohjusryhmän arkipäivään kuuluu jatkuva asemien vaihto: tapahtuma, johon tarvitaan ohjusryhmän kaikki kädet, sillä suuri ja sitäkin kallimpi ohjuskalusto ei liiku itsestään.

KESKIVIIKKO:

Koulutus on päässyt jo hyvään vauhtiin. Jokainen käy vuorollaan johtamassa ohjusryhmänsä tulitoimintaa lavetin johtajanpaikalta käsin, ja päivällä odottaa aiheeseen liittyvä oppitunti. Päivän kohokohta koittaa kuitenkin vasta illalla, kun suojeluhälytys ja aseman vaihto sattuvat samaan kellonllyömyyn. Raskas taakka yhdistettynä pitää puristaa suojanaamariin varmistaa, että jokaiselle oppilaalle tulee kuumat paikat sekä henkisesti että fyysisesti. Kova koitos palkitaan viimein kuitenkin lämpimällä teltalla sekä vartiovuorojen täyttämällä yöunilla.

Ennen ampumista täytyy tehdä itselleen panosvyö.

Miehet valmiina ampumaan.

TORSTAI:

Viimeinen kokonainen harjoituspäivä koittaa, ja oppilaat valmistautuvat tuleviin koitoksiin varautuneesti. Eilis-päivän koitos on vielä monilla mielessä, ja tulevasta ei ole kuin viljejä veikkauksia. Pian käsketään esikuormaus. Naamioverkot, parikaapelit ja muut ei niin välttämättömät härpäkkeet pakataan, kasataan ja viedään autoihin. Vain tulitoimintaan tarvittava kalusto jää paikalleen. Kun kalusto on esikuormattu, alkaa ohjuslavetti lipua kohti suoja-asemaansa, ja pian kuuluu huuto: ”Manpad irti!” Kun kauan odotetut sanat kaikuvat ohjusoppilaiden korviin, alkaa kaluston viimeiset – ja painavimmat – osat siirtyä autoihinsa kuin vettä vain. Kokeneissa käsissä ohjuksetkaan eivät juuri käsiä rasita.

Harjoitus on jo loppupuolella, mikä näkyy oppilaiden hilpeudessa... kunnes seuraavat asemat tulevat esiin. Valtava, laskettelurinteen vertainen mäki näyttää oppilaille, ettei leikinlaskuun ole vielä todellakaan varaa. Järkytys hävienee kuitenkin nopeasti: Haaste on annettu, ja oppilaat aikovat ottaa sen vastaan. Yhteistyöllä ohjuslinja nousee mäkeä entistäkin raskaammaksi muuttuneen kaluston taakka harteillaan. Lopulta ITKK, Manpad, viestiräkki ja muut välineet ovat sijoittuneet paikoilleensa, ja tulivalmius on saavutettu. Kun oppilaat huokaisevat helpotuksesta, ovat kouluttajatkin tyytyväisiä. Tulevat aliupseerit ovat jälleen todistaneet kykenevänsä puolustamaan isänmaataan.

Omaa vuoroa odotetaan innolla.

Maalialueella ammuimme maalilennokkia.

Optinen maalinosoitin.

Leirinuoction äärellä on mukava viettää taukoa.

Ohjuslavetti ampumakunnossa.

JOHTOKESKUSLINJA 2/09

Tupa 1:

Kaisa "Mie valitan vain asiasta" Kelloniemi
Lotta-Eveliina "Mulla on kylmä" Lahtinen

Tupa 12:

Janne Alardt – Tupa hajosi käytännön piloihin
Matti "Bexi" Bäckman
Eero "Jukeboxi" Ervast – Tuvan/linjan filosofi
Jani "Amis" Harju – Ainoa lukion käynyt amis
Jukka "Nirvana" Harvala – "Minkälainen homma"

Tupa 13:

Juho "Smal" Hietala
Juha "Pussi" Jyrkäs
Roope Kallio – Hajotti tupaa kuorsaamalla
Asko Korhonen – RAY lähellä sydäntä
Janne "Helikopteri" Liedes – Aina näitä nakkeja!

Tupa 14:

Ville-Antti "Sluiba" Luttinen – Aina rötväämässä
Henri "Move" Mommo – Ei "jaksanu" lähtä rukkiin
Niko "Pastori" Salminen
Aatu "Parikaapelinatsi" Tauriainen
Risto "VeePee" Viitanen

RUK/E-AUK

Lauri "Pahkamaan valloittaja" Helminen
Ville Eskola – "vaimikäsoli"
Juho "Kysymys" Hasa
Janne Hautakangas
Aki "Pappa" Heikkinen – Linjan vanhin soturi
Teemu "WOAD" Kustula – Linjan lauleskelija
Juho "Loma" Lonkila
Tuomas "Kerrostalo" Kangastalo
Joel Lauri – "Pitääkö mun vahingoittaa sua?"
Perttu "Mutanen OY" Lampinen
Minna Koskela
Teemu "Tuuletusnatsi" Tiilikainen
Marko "Näkkäri" Määttä – Lipasti kaappiinsa näkkäriä
Justus "Hösseli" Mutanen
Jaakko "Jake" Seikkala
Matti "Murina" Nurila

ALL WE HEAR IS RADIO GA GA!

Jokaiselle tulee varusmiespalveluksen aikana vastaan valintatilanne. Ollako 180 vuorokautta palveluksessa vai käydäkö täysi vuosi joko Aliupseerikoulussa, Reserviupseerikoulussa taikka sitten muissa 362 aamua vaativissa hommissa? LAPITR:ssa AUK:in valitsijoille tarjotaan Someroharjun mäellä kolme eri linjamahdollisuutta:

- ohjuslinja,
- sotilaspoliisilinja tai
- tulenjohtolinja.

Kapteenin suosituksesta ja pienen mietinnän jälkeen itse päädyin vaihtoehtoon numero kolme. Modernissa sodankäynnissä elektroninen kommunikaatio on keskeisessä osassa ja siksi kiinnostuin tästä linjasta eniten.

TJ-linjalaisen arkeen kuuluu korostettuna erinäisten viestintävälineiden sekä viestintätekniikoiden hallinta. Tällä puolella kokee eniten soittamista lähinnä elektronisella tasolla. Ilmapuolustusjärjestelmä on modernissa sodinnassa alituiseen sähköisen tiedustelun sekä hyökkäysten alaisena.

Usein vastustaja yrittää salakuunnella radiotaajuuksia, napata tärkeitä tietoja ja vaikuttaa radiotoimintaan omaksi edukseen. Harjoituksissa tämä konkretisoituu lähinnä hieman hilpeyttä aiheuttavilla joukkojen välisestä kommunikointia häiritsevillä viesteillä ja lähetyksillä. Pysyisikö oma naamasi pokkana jos täytemusiikin ja hyvin jämptien, virallisten ilmoitusten välissä alkaisi yhtäkkiä kuulua kuuloelimiä hivelevällä suomalaisella tankeroenglannilla maustettuna tunteikkaita tulkintoja kappaleista kuten Akcentin "Kylie" tai E-typen "Angels crying"? Näitä hoitotuksia ja taajuuksien suhinna pääsevät kuuntelemaan lähinnä taistelunjohtoryhmä ja heidän apuraajansa, lähetyspisteryhmä.

Taistelunjohtopaikalla olevat saavat muilta usein lievää kateutta osakseen istuessaan alituiseen lämpimäs-

Oppilaat kantamassa viestivälineitä JOPA-teltalle.

Purple Hazel! Tavarat sämähvät paikalle poikkeavienkin olosuhteiden keskellä.

sä teltassa kahvinkeitin hiljalleen tiputellessa kuumaa sumppeja mukiin. Voisikin vitsillä sanoa, että ainoita kertoja kun JOPA-tyyppi poistuu teltastaan, ovat tarpeet käydä asi-
oilla, käydä nukkumaan tai rääkäistä koko lähitienoolle
”ILMAHÄLYTYYYYYYS!”

Toisaalta viestipäivystys koettelee kovimmankin kaverin unettomuudensietokykyä. Lähetyspisteryhmäläisen voi karikatyyrisesti mieltää johtopaikkalaisen varjossa eläväksi sisareksi. Hekin seuraavat viestiliikennettä, mutta heidät on sijoitettu kauemmas metsän siimekseen erilleen muista ja he suorittavat seuranta taivasalla nukkuen yöt chihuahuallekin ahtaassa sissiteltassa seuranaan pihalla pystyssä tönöttävä radiomasto. Toisaalta LÄPILäinen on ylpeä toiminnastaan erillään muista ryhmistä ja onkin usein eräänlainen maailmanlapsi verrattuna ”lellikkisareensa”.

Viimeisenä, muttei vähäisimpänä esittäytyy 2. viestiryhmä. Heidän pyhänä tehtävänä on huolehtia, että puhelinlangat laulaa vaikka taivaalla loistaisi kuu. He vittävät aikansa metsässä vetämällä linjayhteyksiä pisteestä A pisteeseen B. Kun nämä johdonmukaiset ihmiset ehtivät kelareisuiltaan joukkonsa yhteyteen, heidät löytää usein tekemästä mukavia pieniä nakkihommia johtopaikalla.

Itselleni tutuimmaksi AUKin aikana on tullut harjoittelu maastossa parikaapelin, tai tutummin ilmaistuna ”metrilakun” kanssa toisessa viestiryhmässä. Toisinaan sitä kysyy itseltään, että miksi valitsin juuri nämä hommat? Näin käy varsinkin, kun on liikkeellä sypipimeässä ja talvisin hyvin kylmässä ilmassa monta kelaa mukanaan kantaen muiden ryhmäläisten kanssa ja vastaan tulee jos minkä näköistä maaston tarjoamaa haastetta. Milloin väsyneenä on tehty matkan pituudesta ja tarvittavien kelojen määrästä virhear-

vio, mikä laittaa koko ryhmän suut väkinäiseen hymyyn kun viimeinen kela lyö tyhjää vasta puolivälissä matkaa. Milloin on taasen lähdetty purkamaan jonkin toisen ryhmän linjoja ja ihastellaan tuhannen ärräpään voimin kun linja löytyy muuten onnistuneessa tienlylyksessä tuhannen sykkyrässä lähimaiden oksaisimmasta ja kieroimmasta kuusesta. Vaikka kelahommat ovatkin yksinkertaisia, helppoja ne eivät siis aina ole.

Oikein stressaavina hetkinä pientä lämpöä mieleen tuo kun ajattelee, että ”On jonkun nämäkin hommat tehtävä.” Mieleeni tuleekin eräs kohta George Orwellin kirjasta nimeltä ”Puilla paljailta”, missä kirjailija esittelee järjestelmällisen läpileikkauksen perinteisen ranskalaisen hotelliravintolan hierarkiasta. Kohdan mukaan keittiön kokit ovat alituisen stressin alaisia, huonopalkkaisia ja usein alas-päin katsottuja ammattikuntansa edustajia. Kokit ovat kuitenkin hyvin ylpeitä aliarvostetusta työstään, sillä ilman heitä ruoka ei valmistuisi ja koko ravintolajärjestelmä ei toimisi.

Samaa kaavaa voi soveltaa myös kelahommiin. Silloin kun vastustaja on saanut hallintaansa koko radioverkon, ainoa sähköinen kommunikaatiokeino jota ei voi häiritä radiosäteilypohjaisiin keinoihin on parikaapelilinja. Kelamies tekee siis ehkä toisinaan epäohdokasta, mutta silti erittäin tärkeää työtä.

Kannustan siis tulevia tulenjohtolinjan ja erityisesti toisen viestiryhmän tyyppejä epäluuloistaan huolimatta tarttumaan haasteeseen ja nappaamaan rohkeasti kelankantolaitteen selkäänsä. Toivotan tulevat aukkilaiset lämpimästi tervetulleiksi ilmatorjunnan tulenjohton tekniseen ja mielenkiintoiseen maailmaan.

Rötväysasento - OTA! Intensiivisen asemarallin päätteeksi on varusmiehen hyvä käydä pitkälle lämpimään telttaan.

Karaokebussi hauskanpitoon

0405179231

**Tilataksit liikutteluun - Ilkka
- Timo**

**0405414117
0400394400**

Limusiini luksukseen

0400299113

www.napapiirintaksijabussipalvelu.fi

SOTILASPOLIISILINJA 2/09

Tupa 1:
Anna-Erika Juutinen – Missä Juutinen?

Tupa 7:
Kyösti "Pöysti" Eskola
Mikko "Isukki" Gröndahl
Rauli "Mätä" Hämäläinen
Lauri "Boris" Kamula
Joni Kananen
Markus "Kirves" Kilpivaara
Jani "Lasinilkka" Kivelä

Tupa 8:
Juha-Matti "Armoton" Koivisto
Mikko "Jallu" Koivusaari
Kiril "Kirka" Kotikangas
Petteri "7 tonnia" Kujala
Toni "Koomakallo" Kukkonen
Jarkko "Schwarzenegger" Lahtela
Juuso "Pikkuveli" Laitinen
Juuso "Isoveli" Laitinen
Sami "pisu" Liimatainen

Tupa 9:
Jukka Lind
Sakari "Hustler" Lähderinne
Jouni "Spiderman" Moilanen
Henri "hifi" Moisio
Arto "Nakkikone" Niemi
Olli "Esa-Pekka" Okkonen
Seppo "välisota" Pakonen
Olli "hitman" Palmu

Tupa 10:
Toni "Jukebox" Pitkänen
Hannu-Pekka "hullu lappalainen" Pulkkinen
Miikka "hilux" Päckilä
Juhani "Ei siinä mittään" Pätsi
Jukka "Sutenööri" Pöykiö
Lauri "Mo5" Riippa
Olli Rinne
Taavi "Kultakurkku" Seppänen
Atte Suominen

Tupa 11:
Jukka "PSP" Säkkinen
Anssi "Holy man" Tossavainen

Miika "Danger" Vaara
Mika "ybernoheva" Vierimaa
Aleksi "Vipuvaari" Vipusaari
Jarkko "VMTL-vastaava" Virtanen
Tapio "scatman" Väisänen
Juha-Matti "Ylä-TP" Ylitepsa
Joonas "Dealer" Äijälä

RUK/E-AUK:
Ismo Heikkinen
Veijo Isomursu
Atte Keloneva
Niilo Kervinen
Olli Köykkä
Jami Matikainen
Kim Mustonen
Mikko Rahkola
Niko Tervo
Mira Vähänikkilä

Santsarit:
Riku "Näillä mennään" Inkiläinen
Juho "All-seeing eye" Tissari
Lauri "Sigge" Pihlajajarju

SPOLLARIELÄMÄÄ

**”Hyviä hommia!
Joka toinen päivä taistelua rakennetulla alueella
ja joka toinen päivä laskeutumista mitä hienoimmista paikoista!”**

Laskeutumiskoulutuksessa tultiin välillä alas vähän erikoisemminkin tyyleillä.

Suurin piirtein näin kuului mainospuhe sotilaspoliisi-aliupseerikurssista niin Jääkäriprikaatissa ja Kainuun prikaatissa kuin Lapin ilmatorjuntarykmentissä sekä Lapin Lennostossakin. Koulutus ei onneksi ollut mainostun yksipuolista, vaan kurssin aikana pääsimme tekemään myös paljon muuta mielenkiintoista ja täytyy myöntää, että hyviä hommia ne olivat!

Monipuolisuudessa piilee yksi sotilaspoliisilinjan hienouksista. Aina kun kertaaminen alkoi maistua puulta siirryttiin uuteen mielenkiintoiseen aiheeseen ja meno jatkui. Kurssin aikana mm. ratsasimme huumekauppiaita, otimme kiinni pakokauhuisia sotilaita, vyörytimme rakennuksia, laskeuduimme kasarmin katolta köydellä sekä tarkastimme paljon asioita aina ihmisistä ja ajoneuvoista rakennuksiin ja kokonaisiin alueisiin saakka. Opimme myös yksinkertaisia mutta tehokkaita itsepuolustuskeinoja.

Koulutuksen monipuolisuuden tärkeys selvisi meille heti aliupseerikurssin alussa käydessämme jalkaväen taisteluharjoituksessa Rovajärvellä. Neljä päivää kestänyt harjoitus näytti meille, mitä aliupseerikurssi voisi olla, jos emme olisi valinneet sotilaspoliisin uljasta uraa. Jo alokkaana opitun lyhyen syöksen kertaaminen päivä toisensa jälkeen ei oikein iskenyt keneenkään meistä, joten harjoituksen loputtua jokaisen kasvoilta oli havaittavissa tiettyä iloa ja ylpeyttä linjavalintaansa kohtaan.

Einiin hyvää ellei jotain vähän huonompaakin. Monipuolisuutta löytyi myös leirien ja sotaharjoitusten ympärivuorokautisista vartioista. Joskus yöunet jäivät hieman vähemmälle ja yön hiljaisina hetkinä kulunvalvontapaikalla seisokkellessa monien mielessä varmasti vilahti ajatus: *”Mitä ihmettä minä täällä teen”*... Sisulla, huumorilla ja varsinkin kaverien tuella kuitenkin selvisimme myös kaikkein rankimista hetkistä.

Rankasta puheen ollen, perinteinen Rämäpää-ryhmätaitokilpailu järjestettiin myös meidän aliupseerikurssillemme. Odotukset sotilaspoliisiryhmiltä olivat kovat, sillä 1/09 Rämäpäässä spollarit olivat vieneet nelosvoiton ja menestystä on tullut aikaisempinakin vuosina.

Noin 24 tuntia kestänyt kilpailu piti sisällään marssimista ja erilaisia rasteja. Fyysinen kunto joutui koetukselle mm. rastilla, jossa ryhmän piti evakuoida kaksi jäsenistään tietyn matkaa itse tehdyillä paareilla, kun taas tietoa ja

taitoa tarvittiin esimerkiksi oman sijainnin koordinaattien määrittämisessä. Marssimista oli paljon. Alussa marssiminen oli pelkkää fyysistä suorittamista, mutta jossain välissä se muuttui henkiseksi kamppailuksi, kun lihakset olivat jo niin puutuneet ja jalat niin rakoilla, että ainoastaan voiton- tahto vei meitä eteenpäin.

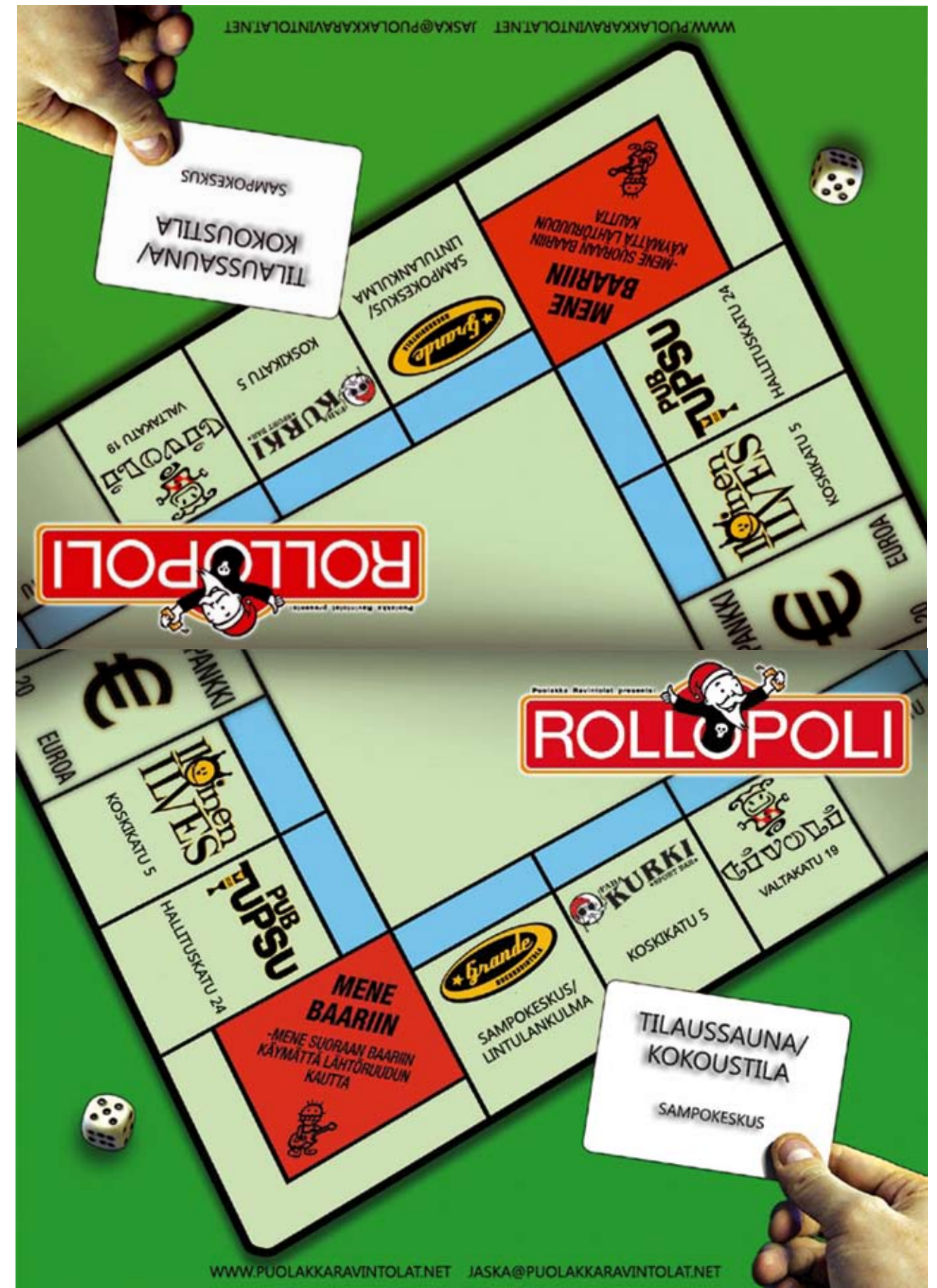
Jokaiselle ryhmälle oli määrätty tietty varustus reppuun taisteluvälikokouksen lisäksi, mutta mitä tahansa sai ottaa lisäksi mukaan jos halusi. Suurimmalla osalla mukana oli vain määrätty varustus lisäpainon välttämiseksi, mutta poikkeus vahvistaa säännön. Tästä kuuluu erityismaininta kenties Suomen sisukkaimmalle sotilaspoliisialikersantille Gröndahlille, joka koko ensimmäisen päivän kantoi selässään sissitelan lisäksi sylillistä kuivia polttopuita! Omien sanojensa mukaan: ”Eihän sitä koskaan tiää jos tulee tulente- korasti, eikä kuivia puita löydy koko metsästä.”

Viimein maaliin päästyämme tunne oli uskomaton. Koska aikaisemmin en ole kokenut samanlaista voittajafilistä, enkä kyllä väsymystäkään. Allekirjoittanut nimittäin nukahti istualtaan jakkaralle päästyään tupaan. Illemmalla selvisi, että sotilaspoliisit olivat saaneet kolmoisvoiton, eli kaikki kilpailusta jaettavat kuntoisuusloimat menivät jälleen mäen kovimmalle porukalle.

Harjoituksissakaan ei palellut kun osasi kunnan tulet tehdä.

Rämäpään lisäksi kurssilta on myös monia muita hieno- noja muistoja, kuten rakennusten vyöryttämistä ko- vat piipussa ja öinen puolustusammunta pelkillä valojuova- ammuksilla. Sikainfluenssan vuoksi moni, allekirjoittanut mukaan lukien, ei päässyt osallistumaan laskeutumiskou- lutukseen, mutta kuulemani mukaan se oli hienointa mitä kurssilla pääsi tekemään.

Kokonaisuutena aliupseerikurssi oli varmasti meille kai- kille sotilaspoliisilinjan oppilaille antoisa kokemus. Hyö- dyllisten oppien lisäksi kurssilta sai paljon uusia kavereita. Se antoi kurssin päättymiselle oman haikkeen vivahteensa, kun kurssilla tutuiksi tulleet kaverit palasivat omiin joukko- osastoihinsa. Yhdessä koetut onnistumiset ja vastoinkäymi- set muokkasivat meistä tiiviin joukon ystäviä. Ystäviä, joi- hin varmasti tulee pidettyä yhteyttä varusmiespalveluksen jälkeinkin. Jatkukoon sama linja myös tulevien sotilaspolii- sien aikana.

§

ASIANAJOTOIMISTO KARI ERIKSSON OY

AA, VT Kari Eriksson
julkinen kaupanvahvistaja
AA, VT Jutta Wallén-Leino
VT Johanna Kenakkala

Ratakatu 8 B, Oulu
P. (08) 515 011, fax (08) 515 022
Keskuskuja 3, Haukipudas
P. (08) 5475 102, fax (08) 5471 795

§

Kemira

-Asennus J. Ryynänen Oy
p. 041 433 7432
Latvuskuja 4, 96900 Saarenkylä

Finnish Consulting Group

LVI-Palvelu M. Moisio
Koskenkyläntie 911
96600 Rovaniemi
GSM. 040 - 537 3179

Rovaniemen Hautaustoimisto
Elli Malinen Oy

Kauttamme kaikki
hautaukseen liittyvät palvelut.

Puh. (016) 347 291, 040 721 7920
Korkalonkatu 2, Rovaniemi

- LIIKENNESUUNNITTELU • HANKINTAPALVELUT
- TIE- JA KATUSUUNNITTELU • ALUESUUNNITTELU
- YMPÄRISTÖSUUNNITTELU

Plaana

Hallituskatu 36 A, 90100 Oulu
Pasilanraito 9, 00240 Helsinki
www.plaana.fi

Rykmentistä siirtyviä / siirtyneitä samassa kuvassa.

1.7.2010 kenttärovastiksi nimitettävä ja Kainuun Prikaatiin siirtyvä sotilaspastori Jouni Parviainen lippujuhlapäivän kenttähartaudessa. Vieressä 1.9.2010 Keski-Suomen Alueoimiston päälliköksi siirtyvä rykmentin komentaja, eversti-luutnantti Hannu Kylmäniemi. Lippu-upseereina vuoden vaihteessa lakkautetusta Lapin Sotilasläänin Esikunnasta rykmenttiin siirtyneet kapteeni Vesa Lumme (vas) sekä yliluutnantti Jari Tenno.

Rovaniemen Sotilaskotiyhdistys toivottaa
kaikille VALOJUOVAN lukijoille
aurinkoisia kesäpäiviä!

